

ஈழமும்
தமிழும் (1)

யாழ்ப்பாண மன்னர் நிறுவிய தமிழ்ச்சங்கம்

ஞானம் பாலச்சந்திரன்

ஈழமும் தமீழும் (1)

ஹாழ்ப்பாண மன்னர் நூலிப தமிழ்ச்சங்கம்

ஞானம் பாலச்சந்திரன்

ஞானம் வெளியீடு : 34

SL Rs. 200/-

US \$ 2

ஈழமும் தம்மும் (1) - 'யாழ்ப்பாண மன்னர் நறுவிய தம்ழ்ச்சங்கம்'

ஞானம் பாலச்சந்திரன்

1^{ஆம்} பதிப்பு, ஒக். 2015

Eelamum Thamilum (1) - 'Yalppana Manner Niruviya Thamil Sangam'

Gnanam Balachandran

First Edition, Oct. 2015

Designed & Published By: Gnanam Pathippakam, 3B, 46th Lane, Colombo 06, Sri Lanka.

Tel: 0094 11 2586013, Fax: 0094 2362862. Email: editor@gnanam.info

Printed by: Kumaran Press (Pvt) Ltd. 39, 36th Lane, Colombo 06, Sri Lanka

ISBN 978-955-8354-57-5

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission.

தமிழின் முதலாவது பேராசிரியரும்
பாரம்பரியக் கல்விக்கும்
பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கும் இடையே
பாலம் அமைத்தவருமான

சுவாமி

விபுலானந்தர்

(1892-1947)

அவர்களுக்கு

இந்நூல் சமர்ப்பணம்

புதிப்புரை

ஈழத்துத் தமிழ் வரலாறு ஈராயிரம் ஆண்டுப் பழைமை வாய்ந்தது என்பதை கல்வெட்டுக்களும் இலக்கியங்களும் எமக்கு அறியத்தருகின்றன. தமிழ்ச் சங்கமேறிய ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் ஈழத்துக்குரிய தனி அடையாளத்தை அன்றே வழங்கியுள்ளார். ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்கள் கி.பி. இரண்டாவது ஆயிரமாமாண்டுக் காலத்தில் (மிலேனிய யத்தில், 1000 – 1999) பல முன்னோடி முயற்சிகளைச் செய்துள்ளனர். சரசோதிமாலை – சோதிட நூல் (14ஆம் நூற்.) நான்காவது தமிழ்ச் சங்கம் (15ஆம் நூற்.), முதலாவது பள்ளு இலக்கியமான கதிரைமலைப் பள்ளு (16ஆம் நூற்.), ஞானப் பள்ளு (17ஆம் நூற்.), மெல்லோ பாதிரியார் செய்த முதலாவது கப்பிள் மொழிபெயர்ப்பு (18ஆம் நூற்.), தமிழ் அகராதிகள் (19ஆம் நூற்.), விபுலானந்தரின் யாழ் நூல் (20ஆம் நூற்.) போன்றவற்றை ஒவ்வொரு நூற்றாண்டையும் கோடிட்டுக் காட்டுவதற்கான உதாரணங்களாகக் கொள்ளலாம்.

இரண்டாவது 'மிலேனிய'த்தில் தமிழ் வரலாறானது திருப்பங்களையும் உன்னதங்களையும் தொடுகின்ற பல சந்தர்ப்பங்களில் ஈழத்தவர் பலர் பங்குவகித்திருப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஆனால் இவை இற்றைவரை முறையாக வெளிக்கொணரப்படாத நிலைமையைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவற்றை இயன்றவரை அடையாளப்படுத்தி ஆவணப்படுத்தவேண்டும் என்னும் நோக்குடன் நாம் தொடங்கியிருக்கும் இச்சிறிய முயற்சியே 'ஈழமும் தமிழும்' என்னும் இத்தொடராகும்.

'ஈழமும் தமிழும்' என்னும் தொடரில் முதலாவதாக வெளிவருவது ஞானம் பாலச்சந்திரனின் 'யாழ்ப்பாண மன்னர் நிறுவிய தமிழ்ச்சங்கம்' என்னும் இச்சிறிய நூலாகும். முச்சங்கங்கள் மறைந்தபின்னர் யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் தமிழ்ச்சங்கம் ஒன்றை நிறுவி, பல நூல்களைச் செய்வித்து, 'சரஸ்வதி மஹாலயம்' என்னும் நூலகத்தில் ஆவணப்படுத்தியுள்ளார்கள் என்பதை இந்நூல் ஆதாரபூர்வமாக வெளிக்கொணர்ந்து ஈழத்துக்கும் தமிழுக்கும் பெருமை சேர்க்கிறது.

இந்நூலுக்கு பொருத்தமானதொரு அணிந்துரை வழங்கிய பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்களுக்கு எமது மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

எமது சஞ்சிகைப் பணிக்கும் நூல் பதிப்புப் பணிக்கும் ஆதரவு நல்கிவரும் வாசக அன்பர்களுக்கு எமது இதயங்கலந்த நன்றி என்றும் உரியது.

த. ஞானசேகரன்

'ஞானம்' பதிப்பகம்

06-10-2015

3-B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06, இலங்கை.
editor@gnanam.info

அணிந்துரை

நம்முடைய பண்பாட்டு வரலாற்றிலே சங்கம் என்னும் நிறுவனம் சிறப்பானதும் இன்றியமையாததுமான இடத்தினைப் பெற்றுள்ளது. அத்தகைய ஒரு சங்கம் பற்றியது இந்நூல். யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் பற்றிக் கிடைக்கும் பெருந்தொகையான தகவல்களை ஆசிரியர் இந்நூலிலே தருகிறார். அளவு சிறியதாயிருப்பினும் காரம் பெரியதாயுள்ளது.

இறையனார் களவியல் உரைகாரர் வடமதுரையிலும், கபாடபுரத்திலும், தென்மதுரையிலும் அமைந்த மூன்று சங்கங்கள் பற்றிக் கூறியுள்ளார். நமது அறிஞர்கள் பலர் இதனை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி,

“இறையனார் களவியலுரையிலே தரப்பட்டுள்ள சங்கம் பற்றிய கட்டுக்கதை”

என்று கூறுகின்றார்.

“சீல உண்மைகள் பெரும் கற்பனையுடன் கலந்தள்ளின”

என வரலாற்றாசிரியர் கே.ஏ. நீலகண்டசாஸ்திரி கூறுவார். அது முழுவதும் கற்பனையே என்று கே.என். சிவராஜபிள்ளை, எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை போன்றோர் கருதினர். ஆனால் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி,

“இக்கருத்து முற்றுமுழுதாக வரலாற்று மதிப்பு எதுவும் இல்லாத கற்பனையே என்று கூறும் அந்நூல்களுடன் இணங்குதல் முடியாததொன்றாகும்”

என்றார்.

“புகழ்மக்க இலக்கிய பழைமைக்காலம் பற்றிய நொன்மக்கதைகள் இடையீட்டில்லா இலக்கிய வரலாறு பற்றிய இனநனைவின் சின்னமாக அமைகின்றன.”

என்று தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார் கூறுவர்.

“முச்சங்கங்கள் இருந்தமைக்கான முழுமையான வட்டுரான ஆதாரங்கள் இதுவரை கடைக்கப்பெறவில்லை. இருப்பினும் முதற்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என்னும் முச்சங்கங்களில் தமிழ் வளர்க்கப்பட்டதான கருத்து பல தமிழ் அறிஞர்களினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.”

என்று இந்த நூலின் ஆசிரியர் ஞா. பாலச்சந்திரன் கூறுவது பொருத்தமாக உள்ளது. இப்பின்னணியிலே முச்சங்க காலத்திலிருந்து தமிழர் தோற்றுவித்த சங்கங்கள் பற்றி ஒரு சுருக்கமான பார்வையைச் செலுத்தியுள்ளார். இம்மூன்று சங்கங்களின் பின்னர் நாலாவதாக அமைந்த சங்கம் பற்றிய ஆய்வே இந்நூலின் நோக்காயுள்ளது.

பாண்டித்துரைத் தேவர் 1901ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் திங்கள் 14ஆம் நாளன்று அமைத்த சங்கத்தினை நாலாவது சங்கம் எனக் கூறும் வழக்கம் அண்மையில் ஏற்பட்டு வருகிறது. இந்நூலாசிரியர் அதனை மறுத்து யாழ்ப்பாண மன்னர்களே 13ஆம் நூற்றாண்டிலே நான்காவது தமிழ்ச் சங்கத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவினார்கள் என்று தக்க சான்றுகள் காட்டிக் கூறியுள்ளார். அச்சங்க

வரலாறு தொடர்ந்து வந்துள்ளது என்பதற்கு 1900த்தில் அதாவது பாண்டித்துரைத் தேவரின் தமிழ்ச்சங்கம் அமைய ஓராண்டுக்கு முன்னரே யாழ்ப்பாணத்தில் சன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவரைத் தலைவராகக் கொண்டு ஒரு தமிழ்ச் சங்கம் அமைக்கப் பெற்றதை இந்நூலாசிரியர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். 2012ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழ்ச் சங்கத்தினைத் தொடக்கிவைத்தபொழுது,

“இது புத்தாக அமைக்கப்பெற்ற சங்கம் அல்ல. யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் அமைத்த, சன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் அமைத்த யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கங்களின் தொடர்ச்சியே”

என்று நான் கருத்துரைத்தேன். ஞானம் பாலச்சந்திரனின் இந்த நூலைப் படித்தபொழுது நான் சரியான கருத்தையே கூறினேன் என மகிழ்வடைந்தேன்.

நான்காவது தமிழ்ச் சங்கம் பற்றிய இந்த ஆய்வு மேலும் பல தரவுகளுடன் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியது என்பதை நூலாசிரியர்,

“அறமுக நிலையிலேயே இக்கட்டுரையின் விடயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இத்தகவல்களை யாழ்ப்பாண வரலாற்றுடனும் யாழ்ப்பாண மன்னர்களின் வரலாற்றுடனும் இலங்கைச் சீங்கள மன்னர்களின் வரலாற்றுடனும் இந்திய வரலாற்றுடனும் பொருத்தப் பாரீக்கும் ஆய்வுச் செயல்முறை செய்யப்படவேண்டும்.”

என்று கூறுவதிலிருந்து அறியமுடிகின்றது. ஓர் ஆய்வாளனின் அடக்கமும் உண்மையை அறியவேண்டும் என்ற வேட்கையும் ஆசிரியரிடம் உள்ளதை இந்நூலிலே காண்கிறோம்.

இந்நூலுக்கு இச்சிறிய அணிந்துகாரையை எழுதுவதில் மகிழ்வடைகிறேன். ஆசிரியருக்கு என் வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுகளையும் கூறி இதனை நிறைவு செய்கிறேன்.

பேராசிரியர் **அ. சண்முகதாஸ்**
தகைசார் வாழ்நாட் பேராசிரியர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

தமிழ் வளர்த்த முச்சங்கங்கள்

தமிழ்குறு நல்லுலகிலே முச்சங்கங்கள் இயங்கித் தமிழ் வளர்த்துள்ளன என்பதற்கான பல இலக்கியச் சான்றுகள் எமக்குக் கிடைக்கின்றன. முச்சங்கங்கள் இருந்தமைக்கான குறிப்புகளை இறையனார் களவியல் பாயிர உரையிலும், தொல்காப்பியத்துக்கு உரையெழுதிய உரையாசிரியர்களது உரைகளிலும், சில சங்க நூல்களுக்குரிய உரைகளிலும் நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளன.

பக்தி இலக்கியங்களில் கூட 'சங்கம்' பற்றிய குறிப்புக்களை நாம் காணலாம். திருநாவுக்கரசர் பாடிய திருப்புத்தூர் பதிகத்திலே, இறைவனை நல்லபாடல்களை இயற்றவல்ல புலவனாய் உருவகித்து, 'தருமி' என்பவருக்காகச் சங்கம் ஏறினான் என்ற தொடர் வருவதைக் காணலாம். தமிழ்ப் புலவர்கள், சங்கம் ஏறி தங்கள் படைப்புக்களை அரங்கேற்றம் செய்யும் வழமை முற்காலத்தில் இருந்தமையை, இது காட்டிநிற்கிறது.

மின்காட்டுங் கொடிமருங்குல் உமையாட் கென்றும்
விருப்பவன்காண் பொருப்புவலிச்சிலைக்கை யோன்காண்
நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கம் மேற
நற்கனகக் கிழிதருமிக் கருளி னோன்காண்
பொன்காட்டக் கடிக்கொன்றை மருங்கே நின்ற
புனக்காந்தள் கைகாட்டக் கண்டு வண்டு
தென்காட்டுஞ் செழும்புறவின திருப்புத் தூரில்
திருத்தளியான் காண்அவனைன் சிந்தை யானே.

- திருநாவுக்கரசர் [ஆறாம் திருமுறை 6.76.3]

முச்சங்கங்கள் இருந்தமைக்கான முழுமையான விஞ்ஞான ஆதாரங்கள் இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை. இருப்பினும் முத்தர்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என்னும் முச்சங்கங்களில் தமிழ் வளர்க்கப்பட்டதான கருத்து பல தமிழ் அறிஞர்களினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

- வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரிகள்
- எம். எஸ். பூர்ணலிங்கம்பிள்ளை (1904)
- எம் சிறினீவாச ஐயங்கார் (1914)
- கே. எஸ். ஸ்ரீநிவாசபிள்ளை (1922)
- கா. சுப்பிரமணியப்பிள்ளை (1930)
- வி. செல்வநாயகம் (1951)
- எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை (1957)
- எஸ். ராமகிருஷ்ணன் (1962)
- தெ.பொ.மீ. (1967)
- மு. வரதராசன் (1972)

முதலானோர் உள்ளடங்கலாகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதிய பலரும் முச்சங்கங்களினால் தமிழ் வளர்க்கப்பட்டதாகப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

தலைச்சங்கம் :

முதலாவது சங்கமான தலைச்சங்கத்தைத் தென்மதுரையிலே பாண்டியர்கள் நிறுவி, தமிழை வளர்த்துள்ளார்கள் என்பர். இதன்படி முத்தர்சங்கத்தை நிறுவியவன் காய்சினவழுதி என்னும் பாண்டியன் ஆவான்.

இடைச்சங்கம் :

தென்மதுரையைக் கடல்கொண்டபின் ப.:றுளியாறு, குமரியாறு என்னும் இரண்டு ஆறுகளுக்கும் இடையேயுள்ள நாட்டிலே கபாடபுரம் என்னும் நகரை கங்கோன் என்பவன் தலைநகரமாக அமைத்துள்ளான். கபாடபுரத்திலே தமிழ்ச்சங்கத்தை நிறுவி தமிழைப் போற்றி வளர்த்துள்ளான். இச்சங்கமானது இடைச்சங்கம் என அழைக்கப்படுகிறது.

கடைச்சங்கம் :

கபாடபுரமும் கடல்கோளினால் அழிய, முடத்திருமாறன் என்னும் பாண்டியன், தன்னாட்டினுள் கூடல் என்கின்ற மகாரை நகரை அமைத்து மூன்றாவது தமிழ்ச்சங்கமான கடைச்சங்கத்தை நிறுவி யுள்ளான்.

முச்சங்க நூல்கள் :

தலைச்சங்க காலத்தில் எழுதப்பெற்ற எந்தவொரு நூலும் முழுமையாக எமக்கு கிடைக்கவில்லை என்பர். தலைச்சங்கத்தில் எழுந்ததாகக் கூறப்பெறும் அகத்திய சூத்திரங்களில் ஒருசில மாத்திரமே எமக்கு இன்று கிடைக்கின்றன. அதேபோன்று இடைச்சங்க காலத்தில் எழுந்த நூல்களில் தொல்காப்பியம் மட்டுமே கிடைத்துள்ளது என்பர். கடைச்சங்கப் பாடல்களின் தொகுப்பு நூல்களான தொகை நூல்கள் எமக்கு கிடைத்துள்ளன.

மேற்கூறிய மூன்று சங்கங்களும் கடல்கோள்களால் அழிந்துவிட்டன என்று கூறுவர். முச்சங்கங்களில் இறுதியாக இயங்கிய கடைச்சங்கமானது கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே மறைந்துவிட்டதாகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதிய ஆசிரியர்கள் பதிவுசெய்துள்ளனர்.

தமிழ் உலகிலே முச்சங்கங்களைத் தொடர்ந்து, தமிழ்ச் சங்கம் போன்றதொரு அமைப்பானது நீண்ட காலத்திற்குக் காணப்படவில்லை என்பதாகவே தமிழ் இலக்கிய வரலாறுகள் பதிந்து வருகின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் நிறுவப்பெற்ற தமிழ்ச் சங்கங்கள்

இச்சங்கங்களின் பின்னர் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே பாண்டித்துரைத் தேவர் என்பவரால் நான்காவது தமிழ்ச் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது, என்கின்ற பதிவையே இக்காலத்தில் நாம் பரவலாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

“1901ஆம் செப்டெம்பர் தங்கள் 14ஆம் நாளன்று மதுரை சேதுபத் உயர்நிலையாளர் மண்டபத்தில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள தலைவர்களையும் தமிழ்ப்பெரும் புலவர்களையும் அழைத்து பேரவை ஒன்றைக் கூட்டி இந்நாண்டாம் தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவினார்.”

- பேராசிரியர் ஆ. கார்மேகக்கோனார், தமிழ்ச்சங்க வரலாறு, 1956
[மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க பொன்விழா மலர்]

பாண்டித்துரைத் தேவர் தமிழுக்கு ஆற்றிய சேவைகள் அளப்பரியன. பல புலவர்களை ஊக்குவித்து தமிழ் வளர்த்தார். பல நூல்களை அச்சிட்டு வெளிக்கொணர்ந்தார். ‘செந்தமிழ்’ என்னும் சிறந்த சஞ்சிகையானது இச்சங்கத்தாலேயே வெளிக்கொணரப்பட்டது. இருப்பினும், ‘பாண்டித்துரைத் தேவர் சங்கத்தை நிறுவுவதற்கு முன்னதாக யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு தமிழ்ச் சங்கம் தொடங்கி இயங்கியது’ என்னும் செய்தியானது பலருக்குத் தெரிந்ததே. அத்துடன் நாவலர் வித்தியாசாலையில் நிறுவப்பட்ட இந்தத் தமிழ்ச் சங்கத்திலே சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிபுலவர் தலைமைப் புலவராக விளங்கினார் என்பதும் பலருக்கும் தெரியும். வித்துவசிரோமணி சி.கணேசையர் அவர்கள் இச்சங்கம்பற்றிக் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்
(1854-1922)

பொ. பாண்டித்துரைத் தேவர்
(1867-1911)

“நாவலர் வித்தியாசாலையல் இவர் (அ.குமாரசுவாமிப்புலவர்) படிப்பீக்கும் காலத்தலே அங்கே மேற்கூறிய அதுபரவர்களால் (த.கயிலாயப்பள்ளை) ஒரு தயுச்சங்கம் தாய்க்கப்பட்டது. அச்சங்கத்தல் ய்ரதம வித்துவானாய் விளங்கியவர் இவரே.

இச்சங்கம் தாய்த்தயன்னர் முரிமான் பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்களால் மதுரையலே ஒரு சங்கம் தாய்க்கப்பட்டது.”

சி. கணேசையர், 1939
[ஈழநாட்டு தமிழ்ப் புலவர் சரிதம், பக். 145-146]

சி. கணேசையர் மேற்கண்ட கட்டுரையை எழுதிய காலத்திலே (1939) யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்திலும் பாண்டித்துரைத் தேவர் ஸ்தாபித்த தமிழ்ச் சங்கத்திலும் அங்கம்வகித்த தமிழ் அறிஞர்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே சி.கணேசையரின் கூற்றின்படி பாண்டித்துரைத் தேவர் தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன்னதாக யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழ்ச் சங்கம் தொடங்கப்பெற்றது என்கின்ற செய்தியானது வரலாற்று நோக்கில் சரியானதாகிறது.

தமிழ்ப் புலவர் வரிசை என்னும் அரிய நூற்தொகுதிகளை எழுதிய தமிழகத்தைச் சேர்ந்த சு. அ. இராமசாமிப் புலவரும் மேற்கண்ட செய்தியை உறுதிசெய்துள்ளார். ஈழத்து அறிஞரான த.கயிலாயப்பிள்ளையின் வாழ்க்கைச் சரிதத்தைக் கூறும்பொழுது யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் பற்றிய தெளிவான பதிவைத் தந்துள்ளார்.

தமிழ்ச் சங்கம்

அவ்வித்தியாசாலையின் உறுப்பாகத் தமிழ்ச்சங்கம் ஒன்றை ஏற்படுத்தினார். அச்சங்கம் பலவழியிலும் பொதுநலத்தை நாடி வேலைசெய்தது. அந்நாளில் அச்சங்கத்தில் சுன்னாகம் அ. குமரசாமிப் புலவர், புலோலி வ. குமரசாமிப் புலவர், மானிப்பாய், ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை, மாதகல் சு. ஏரம்பையர், நீர்வேலி ச. சிவப்பிரகாச பண்டிதர், ஊரெழு சு. சரவணமுத்துப் புலவர் ஆகியோர் உறுப்பினர்களாக அமர்ந்து சங்க வளர்ச்சியை நாடித் தொண்டுசெய்தனர். மதுரையில் பொ. பாண்டித்துரைத் தேவர் சங்கம் அமைத்தபொழுது இச்சங்கத்தின் நடைமுறை முதலியவைகளை உசாவிப்பறிந்து மதுரைச் சங்கத்தைபும் அவ்வாறே இயக்கலாயினர் என்ப.

சு. அ. இராமசாமிப் புலவர், 1955

[தமிழ்ப் புலவர் வரிசை, பத்தாம் புத்தகம் - பக். 112]

அ.குமாரசுவாமிப் புலவரின் வாழ்க்கைச் சரிதத்தை எழுதிய (1970) கு.முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை அவர்கள் 1900ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்ச்சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

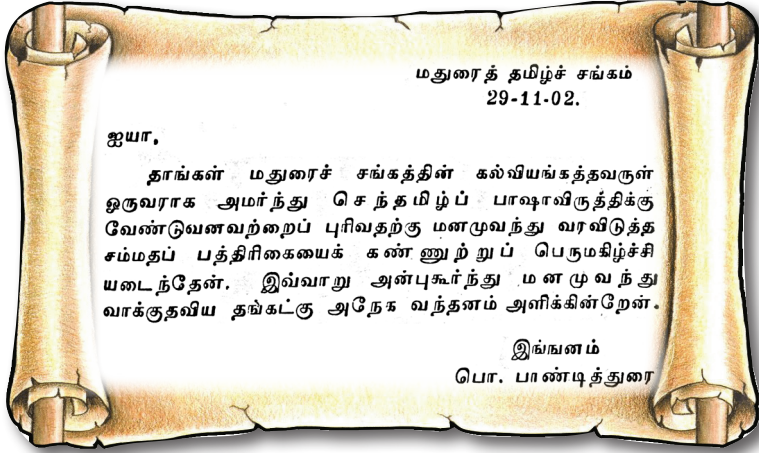
மேலும் அ.குமாரசுவாமிப்புலவரின் சரித நூலிலிருந்து கீழ்வரும் தகவல்களை நாம் பெறக்கூடியதாக உள்ளது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் (1900) :

தொடங்கிய இடம் - யாழ்ப்பாணம்
தொடங்கியவர் - த. கயிலாயப்பிள்ளை

சங்கத் தலைவர் - அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்
சங்கக் காரியதர்சி - சி. சபாரத்தின முதலியார்

வந்துவ அங்கத்தவர் - அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்
- ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை
- ஆறுமுக உபாத்தியாயர் (வ.கோட்டை)
- வே. கனகசபாபதி ஐயர் (நல்லூர்)
- க. சரவணமுத்துப் புலவர் (ஊரெழு)

- பொ. பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்கள் அ. குமாரசுவாமிப் புலவருக்கு எழுதிய கடிதங்களில் ஒன்று [குமாரசுவாமிப் புலவர், 1970, பக். 107]

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கமானது நீண்ட காலம் இயங்கியுள்ளது என்பதும் சங்கத்தால் பல முக்கிய சேவைகள் ஆற்றப்பட்டுள்ளன என்பதும் தெரியவருகின்றன. தமிழகத்திலிருந்து அகராதி முயற்சிகளுக்கு அபிப்பிராயம் கேட்டுத் தொடர்புகொண்ட சந்தர்ப்பம் ஒன்றினைக் கீழ்க்கண்ட பகுதி தெரியப்படுத்துகிறது.

சென்னை அரசாங்கம் 1913ஆம் ஆண்டு ஓர் அகராதையைத் தொகுப்பதற்கு வண. எஸ். சாண்ட்லர் என்னும் பாதிரியை நியமித்தது. அச்சபை அகராதையின் மாதிரிப் பிரதமொன்றை யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்துக்கு அனுப்பியது. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் அப்பிரதமையை ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்குமாறு புலவரை (அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்) வேண்டியது. புலவர் அப்பிரதமீற் காணப்பட்ட பிழைகளைத் தர்ட்டி 4-4-1913 இல் நடந்த சங்கக் கூட்டத்தில் ஒரு நீண்ட தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தனர்.

- கு. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை, 1970
[அ. குமாரசுவாமிப் புலவர், பக். 70]

மேலும் 4-4-1913ஆம் தினத்தன்று யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கக் கூட்டத்தில் கீழ்க்கண்டோர் சமூகமளித்து கருத்துக்கள் வழங்கினர் எனத் தெரிகின்றது.

- பண்டிதர் ச. ஏரம்பையர்
- நியாயவாதி ச. குமாரசுவாமி
- பத்திராதிபர் ச. சபாபதிப்பிள்ளை
- வித்துவசிரோமணி சி. கணேசையர்
- முதலியார் சி. சபாரத்தினம்
- தா. பொன்னம்பலப்பிள்ளை
- ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை
- எஸ். டபிள்யு குமாரசுவாமி

அத்துடன் மேற்கூறப்பட்ட சாண்ட்லர் பாதிரியார் 7-2-1914ஆம் தினத்தன்று ஈழத்துக்கு வந்து தம் அகராதி முயற்சி சார்ந்து பல கலந்துரையாடல்களை மேற்கொண்டுள்ளார் என்பதும் மேற்கண்ட நூலிலிருந்து தெரியவருகின்றது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கமானது பரந்த மட்டத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டு நீண்டகாலம் சேவை ஆற்றியுள்ளது என்பது இவற்றின் வாயிலாக எமக்குத் தெரியவருகின்றது.

இந்நிலையில் பாண்டித்துரைத் தேவரால் தொடங்கப்பெற்ற தமிழ்ச் சங்கமானது 'நான்காவது தமிழ்ச் சங்கம்' எனக் காலத்தால் பிந்திய அறிஞர்களால் அழைக்கப்படுவது கேள்விக்குரியதே. அச்சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் அச்சங்கத்தினை நான்காவது சங்கமாகக் குறிப்பிட்டதாகத் தெரியவில்லை. பாண்டித்துரைத் தேவர் தொடங்கிய சங்கத்தினை 'மதுரையில் இயங்கிய நான்காவது சங்கம்' என்று குறிப்பதில் கூட சில இடர்பாடுகள் உள்ளன. முச்சங்கங்களின் காலகட்டத்தில் ஈழமானது தென்மதுரையின் ஒரு பகுதியாகவே இருந்திருத்தல்வேண்டும்.

ஆகவே '1901ஆம் ஆண்டு பாண்டித்துரைத் தேவரால் மதுரையிலே ஒரு தமிழ்ச் சங்கமானது தொடங்கப்பட்டுள்ளது' என்றும் அதற்கு முன்னதாக '1900 ஆண்டு த. கயிலாயப்பிள்ளையினால் யாழ்ப்பாணத்திலே ஒரு தமிழ்ச் சங்கமானது தொடங்கப்பட்டுள்ளது' என்பதுமான முடிவுகளுக்கே நாம் வரமுடியும். இந்த இரண்டு சங்கங்களும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே நிறுவப்பட்ட தமிழ்ச் சங்கங்களாகும்.

இருப்பினும், 1981ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டுக்குப் பின்னர் தமிழக அரசால் 14-04-1986 அன்று மதுரையில் உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் என்னும் அமைப்பானது தொடங்கப்பெற்றது. தமிழக அரசினால் நிறுவப்பெற்ற இவ்வமைப்பும் பாண்டித்துரை தேவர் நிறுவிய தமிழ்ச் சங்கத்தையே நான்காவது தமிழ்ச் சங்கம் என்று தனது இணையத்தளத்தில் பதிந்துள்ளது.

ஆனால், 20ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலத்தில் ஒரு தமிழ்ச் சங்கம் இயங்கியமைக்கான தெளிவான ஆதாரங்கள் எமக்கு கிடைக்கின்றன!

உலகத் தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை

முகப்பு

சங்கம்

நிருவாகக் குழு

இணையக் காட்சிகள்

நிகழ்வுகள்

தொடர்பு

பண்டைத் தமிழ்ச்சங்கங்கள்

பழந்தமிழ்ச் சங்கங்கள்

பண்டைய தமிழ்ச்சங்கங்களும் அதன் காலமும்

தலைச்சங்கம்

- இடம் - கடல் கொண்ட மதுரை
- நிறுவியவர் - அரசன் காட்சினவமுதி - கடுங்கோன்

இடைச் சங்கம்

- இடம் - கபாடபுரம்
- நிறுவியவர் - வெண்டேர்ச்செழியன் - முடத்திருமாறன்

கடைச் சங்கம்

- இடம் - மதுரை
- நிறுவியவர் - மூன்றாம் முடத்திருமாறன் - உக்கிரப்பெருவமுதி

நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம்

- கி.பி.1901
- இடம் - மதுரை
- நிறுவியவர் - பாண்டித்துரைத் தேவர்

Project Madurai
உலகத் தமிழ்ச்சங்கம்
விக்கிமீடியா திட்டம்

களவியல்
என்னும்
இரையனார்
அகப்பொருள்

-இணைய முகவரி www.ulagatamilsangam.org
(பார்வையிட்ட நாள் 21-9-2015)

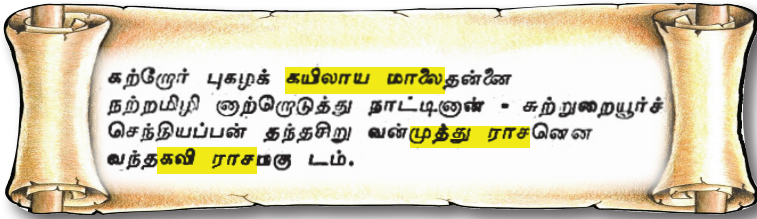
3

யாழ்ப்பாண மன்னர் ந்றுவ்ய தமிழ்ச் சங்கம்

இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே 'தமிழ்ச் சங்கம்' என்கின்ற அமைப்பானது யாழ்ப்பாணத்திலே தோற்றுவிக்கப்பட்டு தமிழ்ப்பணி செய்துள்ளது என்பதற்கான பல ஆதாரங்கள் எமக்குக் கிடைக்கப்பெற்றாலும் பிரதான ஆதாரமாக அமைவது கலையமாலை என்னும் நூலாகும்.

கலையமாலை :

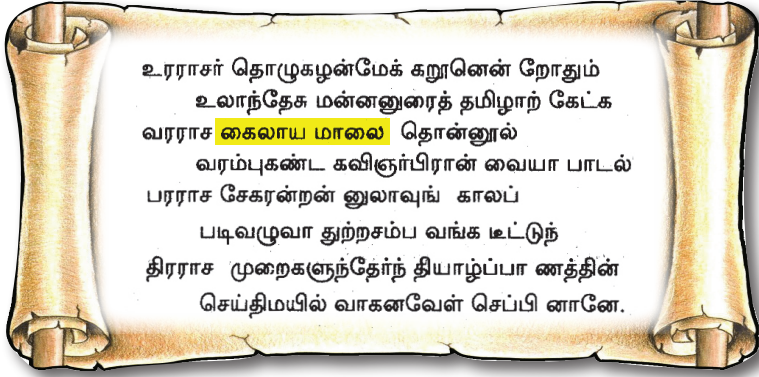
யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நல்லூரிலே பிரசித்தி பெற்றிருந்த கலையநாதர் என்னும் கோயிலை சிங்கையாரியன் என்னும் யாழ்ப்பாணத்து மன்னன் கட்டிய வரலாற்றை கலையமாலை கூறுகின்றது. கலையநாதர் கோயிலானது பிற்காலத்தில் போர்த்துக்கேயரால் முற்றாக அழிக்கப்பட்டது. இந்நூலினைப் பாடியவரின் பெயர் முத்துராசக் கவிராசர் என்பதும், நூலின் பெயர் கலையமாலை என்பதும் கீழ்வரும் பாடலின் வாயிலாக எமக்குத் தெரியவருகிறது.

- கலையமாலை

கைலாயமாலை எழுந்த காலம் :

மயில்வாகனப் புலவர் என்பவர், கைலாயமாலை என்னும் இந்நூலினைத் தமது ஆதாரங்களில் ஒன்றாகக்கொண்டு யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்கின்ற நூலினைப் பாடியுள்ளார். யாழ்ப்பாண வைபவமாலையானது 18ஆம் நூற்றாண்டிலே அல்லது 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே எழுந்ததாகக் கூறுவர். கைலாயமாலையானது மயில்வாகனப் புலவர் பாடிய யாழ்ப்பாண வைபவமாலைக்கு முன்னர் எழுந்துள்ளமையால் கைலாயமாலையின் காலத்தினை 17ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியாகக் கலாநிதி க. சி. நடராசா அவர்கள் கணித்துள்ளார்.

- யாழ்ப்பாண வைபவமாலை
(சிறப்புப்பாயிரம்)

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் ஆட்சி கி. பி. 1621இல் முடிவுற்றது. கைலாய மாலையை ஆதாரமாகக் கொண்டெழுந்த யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை கி. பி. 18ஆம் நூற்றாண்டிலெழுதப்பட்டது. எனவே கைலாய மாலை கி. பி. 17ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் எழுதப்பட்டிருத்தல் கூடுமெனக் கொள்ளலாம்.

க.செ.நடராசா, 1982

[ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி, 14ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 18ஆம் நூற்றாண்டுவரை, பக். 20]

கைலாயமாலை கூறும் தமிழ்ச்சங்கம் :

கைலாயமாலை நூலானது ஏறக்குறைய 300 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பழைமையானது என்பது தெரியவருகிறது. முத்தராசக் கவிராசர் கலிவெண்பாவில் இந்நூலினைப் பாடியுள்ளார். இதிலே 310 கண்ணிகள் காணப்படுகின்றன. கைலாயநாதர் கோயில் வரலாற்றுடன் யாழ்ப்பாண மன்னர்களின் வரலாறுகளும் இந்நூலில் சுருக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன. கைலாயமாலையில் வரும் 210ஆவது பாடலிலே யாழ்ப்பாண மன்னர் தமிழ்ச்சங்கம் அமைத்ததான செய்தியைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

புங்கவனைப் போலப் புவிநுத்தி யாண்டுவைத்த

சங்கச் சமூகத் தமிழாளன் (210)

வைத்த - உருவாக்கிய,

சங்கச் - தமிழ்ச் சங்கத்தின்,

சமூகத் - சமூகமான புலவர் சமூகத்தினையும்,

தமிழாளன் - தமிழ்க்கலைகளையும் பரிபாலனம் செய்யவன்

யாழ்ப்பாண மன்னர், தமிழ்ச் சங்கமொன்றினை உருவாக்கி தமிழை வளர்த்துள்ளனர், என்னும் செய்தியானது இதன்மூலம் தெரியவருகிறது.

பாவலர் சரித்திர தீபகம் :

ஆனல்த் சதாசிவம்பிள்ளையின் பாவலர் சரித்திர தீபகம் நூலினை ஆராய் பவர்களுக்கு யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் தோற்றுவித்த தமிழ்ச் சங்கம் பற்றிய மேலும் சில தகவல்களை அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

“இவர் காலத்தல் (இரகுமம்ச காவியத்தை தமிழல் பாடிய ஔகேசர்யின் காலத்தல்) இவர் மாமன் பரராசசேகரனது தம்பியாகிய ஔகராசசேகரனால் யாழ்ப்பாணத்தலே தமிழ் வித்துவக் கோஷ்டியொன்று சேர்க்கப்பட்டது.”

- ஆனல்த் சதாசிவம்பிள்ளை, 1886,
[பாவலர் சரித்திர தீபகம், 7ஆவது பதிப்பு - 2006, பக். 18]

பரராசசேகரன் காலத்திலே செகராசசேகரனால் வித்துவக்கோஷ்டி ஒன்று யாழ்ப்பாணத்திலே சேர்க்கப்பட்டதாகச் சதாசிவம்பிள்ளை கூறுகிறார். ‘வித்துவக்கோஷ்டி’ என்பதை, பல புலவர்கள் அங்கத்துவம் வகிக்கும் ‘தமிழ்ச் சங்க அமைப்பு’ என்றே தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் கருதவேண்டியுள்ளது.

பாவலர் சரித்திர தீபகம் என்னும் நூலிலே 410 புலவர்களின் சரிதங்களை ஆனல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை உள்ளடக்கியுள்ளார். செகராசசேகரன் பற்றி சதாசிவம்பிள்ளை கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இவரோ (செகராசசேகரன்) வந்தியா வீநாதராய் கலா முயற்சியிற் பிரீதியற்று, வடதென் இந்திய இராச்சியங்களில் நன்று புலவர் பலரோடு சமஸ்கருத க்ரந்தங்கனையும் தமிழ்க் க்ரதங்கனையும் அழையுய்த்து, நல்லூர்லே வந்துவச்சபை ஒன்று ஸ்தாயத்தாரன்றிச் சல கலா வசியங்களின் பரீல் மதுரையல் இருந்த கல்வீமான்களோடு உசாவுவதற்காகச் சேது பரியந்தம்போய் வந்தார். அங்கங்கே தங்கியிருக்கும்போது, பலருக்கு படிசம்பளம் கட்டி, அரிய நூல்களை எழுதுவத்து யாழ்ப்பாணம் கொண்டுவந்து வருத்த செய்தனர்.”

- ஆனல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை, 1886,
(பாவலர் சரித்திர தீபகம், 7ஆவது பதிப்பு - 2006, பக். 161)

‘கைலாயமாலை’ நூலின் துணைகொண்டும் ‘பாவலர் சரித்திர தீபகம்’ நூலின் துணைகொண்டும் யாழ்ப்பாண மன்னர்களினால் நிர்வகிக்கப்பட்ட தமிழ்ச் சங்கம் பற்றிய கீழ்க்கண்ட விடயங்களை நாம் பெறக்கூடியதாகவுள்ளது.

1. யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவினர்.
2. மன்னர்களால் பல நூல்கள் செய்யக்கூப்பட்டுள்ளன.
3. ஈழத்துப் புலவர்கள் மட்டுமல்லாது மதுரையல்ருந்த (தமிழகத்தல்ருந்த) புலவர்களும் இச்சங்கத்தின் சேவைகளில் பங்கேற்றுள்ளனர்.
4. புலவர்களுக்கு படிசம்பளம் கொடுப்பதன் வாயிலாகவோ சன்மானம் வாயிலாகவோ புலவர்களை மன்னர்கள் ஊக்குவித்துள்ளனர்.
5. பல நூல்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு கொண்டுவரப்பட்டு சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பல தேசங்களிலுள்ள புலவர்களை ஒன்றுதிரட்டி வித்துவச்சபை அமைப்பது, புலவர்களின் வாயிலாக நூல்களை எழுதுவிப்பது, புலவர்களின் சேவைகளுக்குப் படிசம்பளம் அல்லது சன்மானம் வழங்குவது, பல தேசங்களிலிருந்து நூல்களைக் கொண்டுவந்து சேகரிப்பது, போன்ற தமிழ்ச் சேவைகளை செய்வதென்பது, மன்னர்களின் ஆதரவுள்ள நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட தமிழ்ச்சங்கம் என்ற அமைப்பினூடாக மாத்திரமே சாத்தியப்படும்.

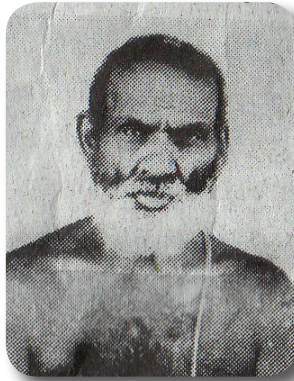
மேற்கூறிய ஆதாரங்கள் அனைத்தும் கி.பி. 1900ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் எழுதப்பெற்றவையாகும்.

மேற்படி சான்றுகளின்படி யாழ்ப்பாணத்தில் 1900 ஆண்டு த. கயிலாயப்பிள்ளையினால் தொடக்கப்பட்ட தமிழ்ச் சங்கத்திற்கும் மதுரையில் 1901ஆம் ஆண்டு பொ. பாண்டித்துரைத் தேவரால் தொடக்கப்பட்ட தமிழ்ச் சங்கத்திற்கும் முற்பட்ட காலத்தில் யாழ்ப்பாண மன்னர்களினால் தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டுள்ளது என்று தெரியவருகிறது.

1900ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் ஈழத்து அறிஞர்களால் இக்கருத்தானது பல சந்தர்ப்பங்களில் பதியப்பட்டுள்ளது. பாராம்பரிய கல்வி முறைமையில் வந்த விந்நுவசிவோமணி சி. கணேசயர் 1939ஆம் ஆண்டு கீழ்க்கண்டவாறு தம் நூலிலே கூறியுள்ளார்.

அவன் தன் இராஜ தானியாகிய நல்லூரிலே, தன்னைட்டினும் பிறநாட்டினு மிருந்து பண்டிதர்கள் சிலரை அழைத்து ஒரு தமிழ்ச் சங்கம் தாழ்த்து, அதற்குச் சர்வமானியமாக ஒரு கிராமத்து வயனிலங்கையும்கூட விடுத்தான். அக் கிராமம் இப்பொழுது சங்கவேளி (சங்குவேளி) என்னும் பெயரோடு விளங்குகின்றது.

சி. கணேசயர், 1939,
[ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம், பக். 6]

சி. கணேசயர்
(1878-1958)

பல்கலைக்கழகப் பாரம்பரியத்தில் வந்த பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் 1948ஆம் ஆண்டு கீழ்க்கண்டவாறு தமது கட்டுரையில் பதிவு செய்துள்ளார்.

This kingdom rose to the zenith of its power and fame in the reign of Varōtaya Cekarāca Cēkarān. The King was a patron of learning and poets and pandits flocked to his court. He established a college of *literati* called the Tamil Sangam. Works on astrology and medicine were composed and translations from Sanskrit Purāṇās were made under his patronage.

க.கணபதிப்பிள்ளை, Ceylon's contribution to Tamil language and literature, Oct 1948, University of Ceylon Review Vol VI, No-4

பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் யாழ்ப்பாணத்து மன்னனான வரோதய செகராசசேகரன் காலத்திலே தமிழ்ச் சங்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டதாகக் கூறியுள்ளார்கள்.

தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்கள் மட்டுமன்றி வரலாற்றுத்துறை பேராசிரியர்களும் யாழ்மன்னர்கள் தோற்றுவித்த தமிழ்ச் சங்கம் பற்றிய கருத்தினை வலியுறுத்திவருகின்றனர். கலாநிதி சி.க. சிற்றம்பலம் அவர்கள் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் என்னும் நூலில் கீழ்க்கண்டவாறு 1992ஆம் ஆண்டு பதிவுசெய்துள்ளார்.

குறிப்
பாகத் தமிழை மேலும் அபிவிருத்தி செய்ய முச்சங்கங்கள் அமைத்த தமிழக மூவேந்தர்களின் பின் -- சுமார் 1000 ஆண்டுகளின் பின், தலைநகரான நல்லூரிலே தமிழ்ச்சங்கம் ஒன்று அமைத்து உள்ளூர், வெளியூர்ப் புலவர்களையும், அறிஞர்களையும் இவர்கள் ஆதரித்தனர். இதனால் கல்வியறிவு பரவிற்று. பல நூல்கள் எழுந்தன.

பதிப்பாசிரியர் சி.க.சிற்றம்பலம், 1992, [யாழ்ப்பாண இராச்சியம், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக வெளியீடு, பக். 276]

மேற்கண்ட ஆதாரங்களின் பின்புலத்தில் யாழ்ப்பாண மன்னர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட தமிழ்ச் சங்கமே, மூன்றாவது சங்கமான கடைச்சங்கம் மறைந்தபின் தோன்றிய நான்காவது தமிழ்ச் சங்கம் என்ற முடிவுக்கு வரலாம்.

4

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்க காலத்தல் தோன்றிய நூல்கள்

தமிழ்ச்சங்கத்தின் விளைவாக தொகை நூல்களே இன்று நமக்குக் கிடைக்கின்றன. இதன்படி யாழ்ப்பாண மன்னர்களின் தமிழ்ச் சங்கத்தை விளங்கிக்கொள்வதற்கு அக்காலத்தில் எழுந்த நூல்களையே நாம் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

யாழ்ப்பாண அரசு :

கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 1620இல் போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சித் தொடக்கக் காலம்வரை யாழ்ப்பாண அரசு நிலவிவந்தமைக்கான தெளிவான ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. சில வரலாற்று ஆசிரியர்கள் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தோற்றத்தை கி.பி. 1216ஆம் ஆண்டாகவும் சில வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கி.பி. 1236ஆம் ஆண்டாகவும் கணித்துள்ளனர்.

யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் முதலாவதாகச் சிங்கை நகரையும் அதனைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தையும் இறுதியாக நல்லூரையும் தலைநகராகக்கொண்டு அரசாட்சி செய்துள்ளார்கள் என்பதை அறியமுடிகிறது.

யாழ்ப்பாண இராச்சியக் காலப்பகுதியில் அரசாண்ட மன்னர்களின் பெயர்களையும், அம்மன்னர்கள் கொண்டிருந்த சிம்மாசனப் பெயர்களையும், கலாநிதி சி.க.சிற்றம்பலம் அவர்கள் 1992ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்த யாழ்ப்பாண இராச்சியம் என்னும் நூலிலிருந்து நாம் பெறக்கூடியதாகவுள்ளது.

யாழ்ப்பாண மன்னர்கள்

மன்னர் பெயர்	சிம்மாசனப் பெயர்
விஜய கூழங்கை (சக்கரவர்த்தி)	செகராசசேகரன்
குலசேகர (சிங்கையாரியன்)	பரராசசேகரன்
குலோத்துங்க (சிங்கையாரியன்)	செகராசசேகரன்
விக்கிரம (சிங்கையாரியன்)	பரராசசேகரன்
வரோதய (சிங்கையாரியன்)	செகராசசேகரன்
ஊர்த்தாண்ட (சிங்கையாரியன்)	பரராசசேகரன்
குணபூஷண (சிங்கையாரியன்)	செகராசசேகரன்
வரோதய (சிங்கையாரியன்)	பரராசசேகரன்
செயவீர (சிங்கையாரியன்)	செகராசசேகரன்
குணவீர (சிங்கையாரியன்)	பரராசசேகரன்
கனகசூரிய (சிங்கையாரியன்)	செகராசசேகரன்
செண்பசப் பெருமாள் வரவு	
கனகசூரிய சிங்கையாரியன் மீண்டும்	
ஆட்சிபீடமமர்தல்	பரராசசேகரன்
சங்கிலி - I	செகராசசேகரன்
புலிராஜ பண்டாரம்	
காசி நயினார்	பரராசசேகரன்
பெரியபிள்ளை	செகராசசேகரன்
புலிராஜபண்டாரம்	பரராசசேகரன்
எதிர்மன்ன சிங்கள்	செகராசசேகரன்
சங்கிலிகுமாரன் / சங்கிலி II	பரராசசேகரன்

பதிப்பாசிரியர் சி.க.சிற்றம்பலம், 1992,
[யாழ்ப்பாண இராச்சியம்,
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக வெளியீடு,
பக். XXXV]

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தல் எழுந்த நூல்கள் :

மேற்குறித்த யாழ்ப்பாண இராச்சியக் காலப்பகுதியில் இரகுவம்மிசம், கண்ணகி வழக்குரை, தகூறின கைலாச புராணம், திருக்கரைசைப் புராணம், செகராசசேகரமாலை, செகராசசேகரம், பரராசசேகரம், வையாபாடல், கோணேசர் கல்வெட்டு, கதிரைமலைப் பள்ளு, பரராசசேகரன் உலா, இராசமுறை ஆகிய நூல்கள் எழுந்துள்ளதாகத் தெரியவருகின்றது.

இரகுவம்மிசம் :

அரசகேசரியால் பாடப்பெற்ற இக்காவியத்தில் 2440 பாடல்களுக்கும் அதிகமான பாடல்கள் உள்ளன. வடமொழியில் காளிதாசரால் இயற்றப்பெற்ற இரகுவம்மிசத்தின் மொழிபெயர்ப்பாக இது அமைந்துள்ளது. மூன்று காண்டங்களையும் 26 படலங்களையும் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இந்நூலானது திலீபனின் வரலாறு தொடங்கி இராமன் பிறந்த வம்சத்தின் வரலாற்றினைக் கூறுகின்றது.

அரசகேசரியின் இரகுவம்மிசத்துக்கு உரை எழுதிய வித்துவ சிரோமணி சி. கணேசையர் அவர்கள் இந்நூல்பற்றிக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறியுள்ளார்.

“செந்தமிழ்க் காப்பியங்களிலே சொல்நோக்கு, பொருள்நோக்கு, தொடைநோக்கு முதலியவற்றாற் சிறந்து வளங்குவது கம்பராற் செய்யப்பட்ட இராமவதாரம் ஒன்றுமே என்பது அந்நூல் யாவர்க்கும் ஒப்புமுடிந்தொன்றேயாம். அதனோடமுத்துச் சிறப்பு வாய்ந்தது இந்த இரகுவம்மிசமே.”

– சி. கணேசையர்

கண்ணகி வழக்குரை :

இது இளங்கோவடிகள் செய்த சிலப்பதிகாரத்தைப் பின்பற்றி சகவீரன் என்பவரால் பாடப்பெற்ற காவியமாகும். கண்ணகி வழக்குரை என்று கிழக்கு மாகாணத்திலும் கோவலனார் கதை என்று வடக்கு மாகாணத்திலும் சிலம்பு கூறல் என்று முல்லைத்தீவுப் பகுதிகளிலும் சிற்சில கதை மாற்றங்களுடன் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதுமட்டுமன்றி சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெறாத சம்பவங்கள் சிலவும் முதல்மூன்று அதிகாரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. மேலும் சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள வஞ்சிக்காண்டப் பகுதி இதில் இடம்பெறவில்லை.

தகஷிண கைலாச புராணம் :

தகஷிணகைலாச புராணமானது திருகோணமலையிற் கோயில் கொண்டிருக்கும் கோணேசர் பெருமானையும் மாதுமையம்மையாரையும் பற்றிக் கூறும் தலபுராணமாகும். இத்தலத்தின் தோற்றம், ஆதிவரலாறு ஆகியவற்றையும், அவை பற்றிய வேறு சரிதங்களையும் இந்நூல் கூறுகின்றது.

ஏறத்தாழ 630 பாடல்களாலான இத்தலபுராணமானது பாயிரம் நீங்கலாக ஏழு சருக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. கோணேசர் ஆலயத்து அருச்சகராக இருந்த பண்டிதராசர் என்பவர் இதனைப் பாடினார் என்பர். ஈழத்தில் எழுந்த முதலாவது தலபுராணமான தகஷிணகைலாச புராணத்தில் புராணப் பண்பும் காவியப் பண்பும் இணைந்து காணப்படுகின்றன.

திருக்கரைசைப் புராணம் :

திருக்கரைசைப் புராணத்தை இயற்றியவரின் பெயரையோ அல்லது காலத்தையோ நூலிலிருந்து பெறமுடியாது உள்ளபோதும், ஆய்வாளர்கள் இந்நூலாசிரியரை உமாபதிச் சிவாச்சாரியருடன் தொடர்புபடுத்தி சிங்கைச் செகராசசேகர மன்னனின் காலத்தவராகக் கணிப்பர்.

திருகோணமலைப்பகுதியில் மகாவலி கங்கைக் கரையோரத்திலே கருங்குவேலி என்னும் இடத்தில் கரைசைப்பதி அமைந்துள்ளது. இப்பதியை அகத்தியதாபனம் எனவும் வழங்குவர். அகத்திய முனிவர் தாபித்த கரைசைப்பதியைப்பற்றி திருக்கரைசைத் தலபுராணம் கூறுகின்றது.

இந்நூலின் பாயிரத்திலே கடவுள் வாழ்த்து, குருவணக்கம், புராண வரலாறு, அவையடக்கம் ஆகியன காணப்படுகின்றன. பாயிரத்தைத் தொடர்ந்து இலங்கைச் சருக்கம், கங்கைச் சருக்கம், தாபனச் சருக்கம், பூசைச் சருக்கம் ஆகிய நான்கு சருக்கங்கள் உள்ளன.

பாயிரம் உள்ளடங்கலாக 170 பாடல்கள் திருக்கரைசைத் தலபுராணத்தில் காணப்படுகின்றன.

செகராசசேகரமாலை :

இராஜச சன்மா என்பவரால் பாடப்பெற்ற சோதிட நூலாகும். இதை செகராசசேகரன் இயற்றிவித்தான் என்று நூலின் பாயிரம் கூறுகின்றது. ஒன்பது படலங்களைக்கொண்டு 290 விருத்தப் பாடல்களால் இது பாடப்பெற்றுள்ளது.

செகராசசேகரம் :

செகராசசேகரம் என்ற வைத்திய நூலைச் செய்தவர் யாரென்பது தெரியவில்லை. இது ஆயுள்வேத வைத்திய முறையைத் தழுவிச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பரராசசேகரம் :

பரராசசேகரம் என்பது 8000 செய்யுள்கள்கொண்ட ஒரு வைத்திய நூலாக விளங்குகின்றது. முதலில் இது 12000 செய்யுள்கள்கொண்டு விளங்கியதென்பர். தன்வந்திரி என்பார் வடமொழியிற் செய்த ஆயுள்வேத நூலைத் தழுவினே இது செய்யப்பட்டுள்ளதென்பர். இந்நூலின் பெரும்பகுதி விருத்தப்பாவாலும், ஏனையவை ஆசிரியப்பா, கலிவெண்பா ஆகியவற்றாலும் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பல மருத்துவர்களைக் கொண்டு இயற்றப்பட்ட நூலாக இதனைக் கருதுவர்.

வையாபாடல் :

வையாபுரி ஐயர் என்பவரால் பாடப்பெற்ற வையாபாடல் என்பது யாழ்ப்பாண வரலாற்றைக் கூறுகின்ற நூலாகும். 104 பாடல்களில் அமைந்த இந்த நூலானது மயில்வாகனப் புலவரால் எழுதப்பட்ட யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்னும் நூலுக்கு முதல் நூலாக அமைந்துள்ளது.

கோணேசர் கல்வெட்டு :

கோணேசர் கல்வெட்டு என்ற நூல் கோணேசர் சாசனம் எனவும் வழங்குகின்றது. இதுவும் வரலாற்று நூல் என்ற வகையிலேயே அடங்கும். திருக்கோணேச்சரத்தின் வரலாறு, அவ்வாலயத்துக்கு குளக்கோட்டன் செய்த திருப்பணிகள், திருகோணமலை பற்றிய செய்திகள், அக்காலத்து திருகோணமலைச் சமூகத்தின் பண்பாட்டு பழக்கவழக்கங்கள் ஆகிய தகவல்கள் இந்நூலில் உள்ளன.

கதிரைமலைப் பள்ளு :

பள்ளமான பிரதேசங்களிலே வசிப்பவர்களைப் பள்ளர் என்று குறிப்பிட்டனர். பள்ளர்கள் பாடும் பாடலே பள்ளு என்று கூறுவர். சிற்றிலக்கியங்களுள் பள்ளுப் பிரபந்தமானது தனிச் சிறப்புடையது.

கதிரைமலைப் பள்ளு எனவும், கதிரைமலைப் பள்ளு எனவும் வழங்கும் இந்நூல் ஈழத்தில் எழுந்த பள்ளுப் பிரபந்தங்களுக்குள் முதலாயது என்பர். கதிரைமலைப்பள்ளானது சிந்து, விருத்தம், தரு ஆகிய பா வகைகளால் அமைந்துள்ளது. இதன் ஆசிரியர் பெயர் தெரிய வில்லை.

பரராசசேகரன் உலா :

தமிழ் இலக்கியத்தில் உலா என்பது சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றாகும். யானை, குதிரை, தேர் போன்றவற்றில் ஏறி, இசைக் கருவிகளை இசைப்போர் முன்னே வர, மக்கள் புடைசூழ நகர இறைவன் அல்லது அரசன் வீதிகளில் வருவது உலா என்னும் சொல்லால் குறிக்கப்படும்.

இந்நூல் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இருப்பினும் பரராசசேகர மன்னன்மீது பாடப்பெற்றதென்பது தெரிகிறது.

இராசமுறை :

இந்நூலும் அழிந்துவிட்டது. மயில்வாகனப் புலவரால் எழுதப்பெற்ற யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்னும் நூலுக்கு முதல் நூலாக இது அமைந்துள்ளது.

சீலப்பத்கார உரை :

அடியார்க்கு நல்லார் தமிழில் சிலப்பதிகாரத்துக்கு உரை எழுதியவர் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. இந்த அடியார்க்கு நல்லார் என்பவர் ஈழத்திலிருந்தே இவ்வரையைச் செய்திருக்கக்கூடும் என்பதற்குப் பலமான வாதங்கள் காலம்தொட்டு முன்வைக்கப்பட்டாலும் இதுவரை அவ்வாதமானது உறுதியாக நிரூபிக்கப்படவில்லை. இவரைப்பற்றி சி. கணேசையர் கீழ்க்கண்டவாறு கூறியுள்ளார்.

இவனுக்குப்பின் இவன் மரபில் வந்த குணபூஷண சிங்கையாரியச் சக்கிரவர்த்தியும் தமிழை நன்கு பரிபாலித்தனன். இவன், “அடியார்க்கு நல்லார்” என்னும் பண்டிதமணியை இந்திய தேசத்தினின்றும் அழைப்பித்துத் தனக்கு முதன்மந்தரீயாக வைத்து, அப்பண்டிதமணி வாயிலாகக் கல்வியை விருத்தி செய்தான். அன்றியும் அப்பண்டிதமணியால் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்க்கு ஒரு மடாலயமும், தன்பெயராலும் அப்பண்டிதமணி பெயராலும் இரு குளங்களும் அமைப்பித்தான். மடாலயம் அமைந்த இடம் “நாயன்மார்கட்டு” என்றும், குளங்கள் முறையே “ஆரியகுளம்” என்றும், “அடியார்க்கு நல்லார் குளம்” என்றும் வழங்குவன வாயின. “அடியார்க்கு நல்லார் குளம்” இக்காலத்துக் “கன்னாதிட்டிக் குளம்” என வழங்கலாயிற்று. இப்பண்டிதமணியே சிலப்பதிகாரத்துக்கு உரைசெய்த “அடியார்க்கு நல்லார்” என்பர் சிலர். அது பொருந்துமோ என ஆராயத்தக்கது. இக் குணபூஷணசிங்கையாரியன் மகன் வீரோதயசிங்கையாரியன் காலத்திலேயே கண்ணகிகோயில்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் உண்டாயின என்று சரிதம் கூறலின், ஒருகால் அவன் காலத்து இப்பண்டிதமணி இருந்து உரைசெய்திருக்கலாம் என்பது ஊகிக்கத்தக்கது. வீரோதயனுக்குப் பின்னுள்ள ஆரியச் சக்கிரவர்த்திகள் காலத்திலே சிலப்பதிகாரம் என்னும் நூல் இங்கே பெரிதும் வழங்கியுள்ளது என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உளவாதலின் ஒருபோது சிலப்பதிகார உரையை இவ் அடியார்க்கு நல்லாரே செய்திருக்கலாம். சரிதகாலங்கள் முன்பின்னாக மாறியும் இருக்கலாம் என்பதும் இங்கே நோக்கத்தக்கது.

சி. கணேசையர், 1939

[ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம், பக். 6-7]

கணக்கத்காரம் :

சிறந்த நூலான கணக்கதிகாரம் என்னும் நூலை யாழ்ப்பாண மன்னனை செய்வித்ததாக க.சி. குலரத்தினம் கூறுகின்றார். இதுபற்றி தமது நூலில் கீழ்க்கண்ட கருத்தினைத் தெரிவிக்கின்றார்.

“செகராசசேகரன் செய்வித்த இன்னொரு நூல் கார்வையர் என்னும் பெரியார் செய்த கணக்கத்காரம் என்பதாகும். ஆனால் கணக்கத்காரம் என்ற நூற்பெயரும் கார் என்னும் உச்சீயான் பெயரும் நலவுமாறு ஒரு கணக்கத்காரம் தம்நூலில் 1958ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது.

இதனை அருமையாக அழகுற அச்சீட நென்னிந்தய சைவசீத்தாந்த நூற் பத்யுக் கழகத்தினர் நூலாசீர்யர் பெயராக கொறுக்கையூர் கார்நாயனார் எனத் தந்துள்ளார். இக்கார் நாயனார்.

பொன்னி நன்னாட்டுப் பொருந்தய புகழோன் புத்தன் புதல்வன் கார்மென்பனை எனச் சிற்ப்யுப் பாடிந்தல் புகழ்பெற்றுள்ளார்.”

– க.சி. குலரத்தினம், 1987,
[தமிழ் தந்த தாதாக்கள், பக். 23–24]

தொகுப்புரை :

யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காவிய நூல்கள் எழுந்துள்ளதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

கண்ணகி வழக்குரை காவியமானது தமிழிலுள்ள சிலப்பதிகாரத்தைப் பின்பற்றி எழுந்துள்ளது. ஆனால் மூன்று வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் சிற்சில மாற்றங்களுடன் இக்காவியம் பரவியுள்ளது. ஒரு நிறுவனமயப்பட்ட அமைப்பினாலேயே (தமிழ்ச் சங்கம்) பிரதேசத்துக்கு ஏற்றவாறு காவியத்தில் சிற்சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

பல வைத்திய நூல்களும் சோதிட நூல்களும் யாழ்ப்பாண மன்னர்காலத்தில் எழுந்துள்ளன. இவற்றுள் பரராசசேகரமானது 12000 செய்யுள்களைக் கொண்டிருந்தது என்பர். வைத்திய உள்ளடக்கத்தைக் கொண்ட பரராசசேகரத்தை பல புலவர்களும் வைத்தியர்களும் ஒன்றுசேர்ந்தே செய்திருக்கவேண்டும். இப்பாரிய முயற்சியை ஒரு நிறுவனமயப்பட்ட அமைப்பினாலேதான் செய்யமுடியும்.

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வரலாற்று நூல்கள் இக்காலத்தில் பாடப்பெற்றுள்ளன. வரலாறுகளை எழுதுவதில் தனிமனிதர்களைவிட அரசர்கள்தான் அதிகம் அக்கறைகொண்டிருப்பர்.

மேலும் அரசகேசரி இரகுவம்மிசக் காவியத்தை வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்துப் பாடியுள்ளார். இதேபோன்று பல மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

மேற்கண்ட நூல்களை நோக்குமிடத்து காவியம், சோதிடம், வைத்தியம், வரலாறு, தலபுராணம், பள்ளு, உலா, மொழிபெயர்ப்பு எனப் பல்வகை நூல்கள் 300-400 ஆண்டுகளில் எழுந்துள்ளன. மன்னர்களின் ஆதரவுள்ள நிறுவன மயப்படுத்தப்பட்ட தமிழ்ச்சங்கம் என்ற அமைப்பினூடாக மாத்திரமே இது சாத்தியமாகும் என்பதை எமது இலக்கியவரலாறுகள் சான்று பகர்கின்றன.

ஆகவே, முச்சங்கத்தின்பின்னர் யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் பிரக்ஞைபூர்வமாகத் தமிழ்ச்சங்கம் ஒன்றைத் தோற்றுவித்துள்ளார்கள் என்பதனை அக்காலத்தில் எழுந்த, நூல்களின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவர்கள்

புரராசசேகரம் என்னும் வைத்திய நூலானது யாழ்ப்பாண அரசர்காலத்திலே எழுந்துள்ளது. இந்நூலில் ஆரம்பத்தில் 12000 செய்யுள்கள் இருந்ததாகக் கூறுவர். இந்நூல்பற்றி பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை பின்வருமாறு கருதுகிறார்.

“புரராசசேகரம் அளவு பாரிய நூல் எதுவும் இலங்கைத் தமிழில் வேறு இல்லை. 12000 செய்யுள்கள் இருந்தனவென்றால், இந்தியத் தமிழில் வேறு உண்டா என்பதும் ஆராய்ச்சிக்கூர்வ வட்டமயாகும்.

.....

புரராசசேகரம் ஆரியச் சக்கரவர்த்தகரின் அரசவையிலே கூட்டு முயற்சியாக இருந்திருக்கக்கூடும்”

– ஆ. வேலுப்பிள்ளை,
தொடக்ககால ஈழத்து இலக்கியங்களும் அவற்றின் வரலாற்றுப் பின்னணியும்,
ஈழத்துப் பழைய இலக்கியங்கள், வரலாற்றுத் தேடல், 2009 [பக். 6-7]

புரராசசேகரம் நூலினை நோக்கும்பொழுது ஆ. வேலுப்பிள்ளை யின் கருத்து வலுப்பெறுகிறது. இதுவொரு மொழிபெயர்ப்பு ஆயுள்வேத வைத்திய நூல். 12000 செய்யுள்களைக்கொண்ட பாரிய நூல். இத்தகைய வைத்திய நூலை ஒருவர்மட்டும் செய்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு மிகவும் குறைவு. ஆகவே யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இருந்த பல புலவர்கள் ஒன்றிணைந்து இந் நூலினைச் செய்திருக்கவேண்டும் என்று தெரியவருகிறது.

பரராசசேகரம் நூலினைச் செய்த புலவர்கள், ஈழத்துப் புலவர்களாகவோ அல்லது தமிழகப் புலவர்களாகவோ அல்லது இருநாடுகளையும் சேர்ந்த புலவர்களாகவே இருந்திருக்கலாம்.

ஈழம் வந்த இரு தமிழ்நாட்டுப் புலவர்கள் :

யாழ்ப்பாண மன்னர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் பல புலவர்கள் ஈழநாட்டுக்கு வந்துள்ளார்கள் என்பதும் வந்தவர்களில் சிலர் ஈழத்திலே தங்கி தமிழ்ச்சேவையில் பங்காற்றியுள்ளார்கள் என்பதுக்குமான ஆதாரங்கள் எமக்குக்கிடக்கின்றன. உதாரணத்துக்கு தமிழ்ப் புலவர் வரிசை என்னும் நூற்றொகுதிகளில் சு. அ. இராமசாமிப் புலவர் கீழ்க்கண்டவாறு ஒரு செய்தியைத் தந்துள்ளார்.

எ. ஈழத்துக்குச் சென்ற இரு புலவர்கள்

புலவர் வறுமை

ஏறக்குறைய அறுநூறுபாண்டுகட்கு முன்னர்ப் பாண்டிய நாட்டிலே தெய்வத் திருவருள் கைவாப்பெற்ற இருபுலவர்கள் இருந்தனர். இருவரும் பல நூல்களைக் கற்றுத் தறைபோயவர்கள். இருவருக்கும் தெய்வத் திருவருள் இனித அமைந்திருந்தது. ஆயினும் புலவர்களைப்பற்றி வாட்டும் வறுமை இருவரையும் நன்கு வருத்தியது. மிகக் கனலால் அவர்கள் நன்கு வாட்டப்பெற்றனர்.

ஈழத்துக்கேகல்

அந்நாளிலே ஈழநாட்டில் தமிழ்நாட்டரசன் ஒருவன் அரசாட்சி புரிந்திருந்தான். தமிழ்நாட்டில் இருந்து புலவர்கள் சென்றால், அவர்களை அவன் மிகவும் போற்றி அவர் தகுதிக்கேற்றவாறு பரிசில்கள் வழங்கி அனுப்பிக் கொண்டிருந்தான். அம்மன்னனின் புகழைக் கேட்ட இருவரும் புறப்பட்டு ஈழநாட்டை படைந்து அரசன் அவையை அடைந்தனர். இதில் கிபக்கத்தக்க செய்தி என்ன வென்றால், புலவர்கள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் உணரார். இருவரும் அரசனை அடைந்த அவன்மீது அருமைபான செய்யுட்களைப் பாடினார்கள். அரசன் இருவருக்கும் ஒரே தன்மையில் நன்கொடைகள் வழங்கிச் சிறப்புச்செய்தான்.

சு. அ. இராமசாமிப் புலவர், 1955
[தமிழ்ப் புலவர் வரிசை, ஆறாம் புத்தகம் - பக். 24]

மேற்கண்ட பகுதியிலிருந்து நாம் பின்வரும் செய்திகளை அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

- கி.பி. 1350-1400 வரையான யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலத்தில் தமிழகத்திலிருந்து ஈழநாட்டுக்குப் புலவர்கள் வந்துள்ளார்கள்.
- ஒருவரையொருவர் அறியாத புலவர்கள் ஈழத்துக்கு வந்துள்ளார்கள் என்பதன் வாயிலாக தமிழகத்திலிருந்து ஈழநாட்டுக்குப் புலவர்களின் வருகை பரவலாக நடந்துள்ளமை தெரியவருகின்றது.
- யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் புலவர்களை ஆதரித்து சன்மானமும் வழங்கியுள்ளார்கள்.

ஈழம் வந்த இந்தப் புலவர்கள் இருவரும் மன்னனின் வேண்டுகோளை ஏற்று ஈழத்தில் சில காலம் தங்கினார்கள் என்ற குறிப்பும் எமக்குக் கிடைக்கின்றது.

இருவரையுஞ் சிறிதுகாலம் அவ்விடமே தங்கியிருக்கப் பணித்தான். புலவர்களும் அவ்வாறே தங்கியிருத்தனர். அந்நாளில் சுதிர்காமத்தில் திருவிழா நடைபெறத் தொடங்கியது. ஒருநாள் முருகப்பெருமான் மஞ்சளையூர்தியில் திருவுலாப் போந்தருளினார். அரசன் அறிஞர்கள் இருவருடனும் அங்குச் சென்றான்.

சு. அ. இராமசாமிப் புலவர், 1955
[தமிழ்ப் புலவர் வரிசை, ஆறாம் புத்தகம் - பக். 24]

மேற்கண்ட இரு புலவர்களின் பெயர்களைத் தெரியவில்லை என்று இராமசாமிப் புலவர் தமது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இருப்பினும் மேற்கூறிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்சங்கம் இயங்கியமைக்கான துணைச் சான்றுகளாகின்றன.

‘தமிழ் நாவலர் சரிதை’ என்னும் நூல் :

ஏறத்தாழ 300-400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழ் நாவலர் சரிதை என்னும் நூல் எழுந்துள்ளது. இதனை எழுதிய ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. தமிழகத்தைச் சேர்ந்த 51 புலவர்கள் பாடிய

பாடல்களில் சிலவும், அப்புலவர்கள் பற்றிய பாடல்களுமாக 266 பாடல்கள்கொண்டு இந்நூல் அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக வாழ்ந்த புலவர்களுடன் தொடர்புடைய பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளபோதிலும் இந்நூலின் முக்கியத்துவம்பற்றி ஓளவை ச. துரைச் சாமிப்பிள்ளை கீழ்க்கண்டவாறு பதிவுசெய்துள்ளார்.

“இந்நூல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தாரால் வித்துவான் தேர்வுக்குச் செல்வோருக்கும் பாடமாக வைக்கப்பட்டிருந்தமையின், சென்ற சில ஆண்டுகளுக்கும் இதுனை மாணவர்க்கு கற்பிக்கும் கடன் என்பால் வருதாயிற்று”

- ஓளவை ச. துரைச்சாமிப்பிள்ளை, 1949,
[தமிழ் நாவலர் சரிதை, கழக வெளியீடு 482, பக். 12]

ஈழத்தின் திருகோணமலையைச் சேர்ந்த தி.த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்தான் 1920ஆம் ஆண்டு முதன்முறையாக தமிழ் நாவலர் சரிதை நூலைத் தேடியெடுத்து பதிப்பித்திருக்கின்றார். இப்பதிப்பில் 10 பக்கங்களில் அமைந்த ஆராய்ச்சி முன்னுரையொன்றை எழுதி தமிழ்ப் புலவர்களின் வரலாறுகளை செப்பனிட்டுள்ளார். இந்நூலின் வாயிலாகத் தமிழகத்திலிருந்து ஈழம் வந்த புலவர்களின் செய்திகளும் எமக்குக் கிடைக்கின்றன.

புகழெந்தப் புலவர் :

தமிழ் நாவலர் சரிதை நூலில் கூறப்பட்டுள்ள சில வரலாற்றுத் தகவல்கள் தற்காலத்தில் பலரால் அறியப்படாத செய்திகளாகக்

தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை
(1863-1922)

காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் முக்கியத்துவம் வகிப்பது புகழேந்திப் புலவர் ஈழத்துக்கு விஜயம் செய்தமையாகும். இந்நூலில் வருகின்ற (1920ஆம் ஆண்டுப் பதிப்பில்) 143, 144, 145, 146 மற்றும் 148 ஆகிய ஐந்து பாடல்களும் புகழேந்திப் புலவர் இலங்கை வந்ததும், சிங்கையாரியச் சக்கரவர்த்தியைப் பாடியதும், கண்டி, கதிர்காமம், மற்றும் கொழும்புக்குச் சென்றமையும் பதிவாகியுள்ளன.

தாயரவை முன்வருத்துல் சந்த்ரோ தயந்தனக்குள்
வாயரவை விட்டுவிட மாட்டாயோ - தீயரவைச்
சீறு மயிற்பெருமாள் தென்கதீர்கா மப்பெருமாள்
ஏறு மயிற்பெருமா ளே.

தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை குறிப்பு, 1920
[தமிழ் நாவலர் சரிதை, பாடல் எண் - 145, பக். 52]

‘முருகப்பெருமானின் வாகனமான மயிலின் வாயில் பாம்பைக் கௌவிநிற்கும் தோற்றத்தை வியந்து, பாம்பை விடுமாறு மயிலைப் பணிக்கவேண்டும்’ என்னும் வேண்டுகோலைப் புகழேந்தி மேற்கண்ட பாடலைப் பாடியுள்ளார்.

பாவலன் வாசலில் வந்தியம் வாங்கர் படிபுரக்கும்
கரவலர் நிற்கும் படிவைத்த வாசலிடி யொன்பதிலும்
மேவலர் மாப்பிலும் திண்டோளிலும் செம்பொன் மேருவினும்
சேவெழு தும்பெருமாள் சங்கை யாரிய சேகரனே

தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை குறிப்பு, 1920
[தமிழ் நாவலர் சரிதை, பாடல் எண் - 148, பக். 53]

மேற்கண்ட பாடலின் வாயிலாக சிங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் காலத்தில் புகழேந்திப் புலவர் ஈழம் வந்துள்ளார் என்று தெரிகிறது. ஆனால் ஔவை சு. துரைச்சாமிப்பிள்ளை, இக்கருத்துடன் மாறுபடுகிறார். 1949ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாவலர் சரிதை நூலினை மீண்டும் (கழக வெளியீடு - 482) ஔவை சு. துரைச்சாமிப்பிள்ளை அவர்கள் பதிப்பித்தார்கள். துரைச்சாமிப்பிள்ளையின் கருத்துப்படி, ஒட்டக்கூத்தர் காலத்தில் வாழ்ந்து நளவண்பாபாடிய புகழேந்திப் புலவர் இலங்கை வரவில்லை என்றும், இலங்கை வந்தவர் பிற்காலத்தில் வாழ்ந்த சாருமன் புகழேந்தி என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆக, புகழேந்தி என்னும் ஒரு புலவர் யாழ்ப்பாண இராச்சியக் காலத்தில் ஈழம் வந்து, தங்கி, பாடல்களைப் பாடியுள்ளார் என்பது ஐயமற்றத் தெளிவாகிறது.

அந்தக்கவிராயர் (கவ்வீரராகவன்) :

அந்தக்கவிராயர் என்பவர் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் தமிழ்த் தொண்டு செய்த சிறந்த புலவராவார். இவர் யாழ்ப்பாண அரசவையில் இராமாயணம் கூறிய திறமை கண்டு யாழ்ப்பாண மன்னர் பாடிய செய்யுளாகக் கீழ்வரும் பாடல் கூறப்படுகிறது.

இன்னங் கலைமகள் கைம்மீது புத்தக மேந்தியந்தப்
பொன்னம் புயப்பள்ளி புக்கிருப் பாளென்னபுண்ணியமோ
கன்னல் களந்தைக் கவிவீர ராகவன் கச்சியிலே
தன்னெஞ்ச மேடெனக் கற்று நொருமுத் தமிழையுமே. 246

இஃது, இராமாயணம் அவதானிக்கச் சொன்னபோது
இராசா பாடியது.

குறிப்பு: அந்தக்கவி வீரராகவன், ஈழநாட்டு யாழ்ப்பாணத்து வேந்தன் அவையில், இராமாயண அவதானம் செய்தார். அக்காலே, அவர் இராமாயணப்பாட்டுக்களை வாய்ப்பாடமாகவே சொல்லிச் சொன்மழை பொழியக் கண்ட வேந்தனான பரராசசிங்கம், கழிபெருவகையும் வியப்பும்கொண்டு இப் பாட்டினைப் பாடினான் என்பர்.

ஔவை சு. துரைச்சாமிப்பிள்ளை குறிப்பு, 1949

[தமிழ் நாவலர் சரிதை, கழக வெளியீட்டு எண் - 482, பாடல் எண் - 246, பக். 214]

அந்தக்கவிராயர் பற்றி தமிழ்ப் புலவர் சரிதம் எழுதிய (1916) சி. குமாரசுவாமிப் புலவர் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகின்றார்.

யாழ்ப்பாணம் வந்து பரராசசேகரமன்னன் முன்னிலையிலே வண்ணக்கவி அரங்கேற்றிப் பொன்னின்பந்தம், மத்தயானை முதலிய உத்தமப் பரிசில்களும் பெற்றவர். பரிசி வீந்த பெருமையைப் பாராட்டிக் கவிகளுஞ் சொற்றவர். இப் பெருமையை “ஈழ மண்டல மளவுந் திறைகொண்ட கவிவீர ராகவன் விடுக்கு மோலை” என்று பின்னொரு சீட்டுக் கவியிலுஞ் சுட்டிச் சொன்னவர். பரிசில்களன்றி மன்னன் பாடிய துதிகவிகளும் பெற்றவர்.

சி. குமாரசுவாமிப்புலவர், 1916,
[தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம், பக். 7]

மேலே அ. குமாரசுவாமிப்பலவர் கூறுகின்ற அந்தக்கவிராயர் பாடிய சீட்டுக்கவியின் தொடக்கமானது கீழ்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

இனிதினிற் றமிழ்ச் சேர சோழ பாண்டியர் மெச்சி
யிச்சித்த மதுரவாக்கி

ஈழமண்ட டலமளவு திறைகொண்ட கவ்வீர

ராகவன் விடுக்குமோலை.

ஒளவை ச. துரைச்சாமிப்பிள்ளை பதிப்பு, 1949

[தமிழ் நாவலர் சரிதை, கழக வெளியீடு எண் - 482, பாடல் எண் - 255, பக். 221]

“ஈழமண்டலம் அளவு திறைகொண்ட” என்று பெருமை கொண்டுள்ளார் என்கின்றபோது யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் புலவர்களுக்குத் திறைகொண்டு சிறப்பித்துள்ளார்கள் என்பது தெரியவருகிறது.

அடியார்க்கு நல்லார் :

அடியார்க்கு நல்லார் என்னும் என்கின்ற புலவர் குணபூஷண சிங்கையாரிய மன்னன் காலத்தில் ஈழத்தில் தமிழ்த்தொண்டு செய்துள்ளார் என்று சி. கணேசையர் குறிப்பிடுகிறார்.

இவனுக்குப்பின் இவன் மரபில் வந்த குணபூஷண சிங்கையாரியச் சக்கிரவர்த்தியும் தமிழை நன்கு பரிபாலித்தனன். இவன், “அடியார்க்கு நல்லார்” என்னும் பண்டிதமணியை இந்திய தேசத்தினின்றும் அழைப்பித்துத் தனக்கு முதன்மந்திரியாக வைத்து, அபபண்டிதமணி வாயிலாகக் கல்வியை விருத்தி செய்தான். அன்றியும் அப்பண்டிதமணியால் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்க்கு ஒரு மடாலயமும், தன்பெயராலும் அப்பண்டிதமணி பெயராலும் இரு குளங்களும் அமைப்பிக்கூன். மடாலயம் அமைந்த இடம் “நாயன்மார்கட்டு” என்றும், குளங்கள் முறையே “ஆரியகுளம்” என்றும், “அடியார்க்கு நல்லார் குளம்” என்றும் வழங்குவனவாயின. “அடியார்க்கு நல்லார் குளம்” இக்காலத்துக் “கன்னாதிட்டிக் குளம்” என வழங்கலாயிற்று.

சி. கணேசையர், 1939

[ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம், பக். 6-7]

யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் தமிழகப் புலவர்களைச் சிறப்பித்தமை :

மேற்கண்ட குறிப்புகளின் மூலம் பல தமிழகப் புலவர்கள் யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலத்தில் ஈழத்துக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவருகிறது. ஈழம் வந்த புலவர்களுக்கு அவர்களின் திறமைக்கும் தமிழ்ச் சேவைகளுக்கும் ஏற்றவாறு யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் கௌரவம் செய்துள்ளார்கள் என்பதும் தெரியவருகிறது.

அந்தக்கவி வீரராகவனுக்கு யாழ்ப்பாணத்து மன்னர் பொன் அளித்து கௌரவித்தபோது புலவர் பாடியதாகக் கீழ்வரும் பாடல் அமைகின்றது.

பொங்குமிடி யின்பந்தம் போயதே யென் கவிதைக்
கெங்கும் விருதுபந்த மேற்றதே - குங்குமந்தோய்
வெற்பந்த மானபுய வீரபு ராசச் சீங்கம்
பொற்பந்த மின்றளித்த போது

ஔவை சு. துரைச்சாமிப்பிள்ளை குறிப்பு, 1949

[தமிழ் நாவலர் சரிதை, கழக வெளியீட்டு எண் - 482, பாடல் எண் - 245, பக். 213]

யாழ் மன்னர்கள் நூல்கள் செய்யுமாறு பணித்தல் :

யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தில் எழுந்த நூல்களில் அனேக மானவை யாழ்ப்பாண மன்னர்களின் வேண்டுகூலிப்படி புலவர்கள் பாடினார்கள் என்பதை அவற்றின் பாயிரப் பாடல்களிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

உதாரணமாக கீழ்க்கண்ட அரசகேசரியின் இரகுவம்மிசப் பாயிரச் செய்யுளானது பரராசசேகர மன்னனின் வேண்டுகூலுக்கு ஏற்பப் பாடப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கின்றது.

இன்ன காதையி யன்ற விரும்பொருட்
குன்னு செஞ்சொற் றுகடபு தூயநூல்
பன்னு செஞ்சொற் புரராச சேகர
மன்ன னின்ப மனங்கொள வாய்ந்ததே.

இரகுவம்மிசம் - பாயிரம்

இதேபோன்று யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் தமிழகம் சென்று அங்குள்ள புலவர்களையும் நூல்கள் செய்யுமாறு வேண்டிய வரலாறுகள் எமக்குக் கிடைக்கின்றன. திருவாழர் உலா என்னும் நூலானது யாழ் மன்னனின் வேண்டுகூலுக்கு இணங்கி அந்தக்கவிராயர் செய்தார் என்பதைக் கீழ்க்கண்ட குறிப்பு எமக்குத் தருகிறது.

அந்தகக்கவி வீரராசுவழுதவியார்

குறிப்பு: பரராசு சேகராணன் யாழ்ப்பாணத்து வேந்தன் திருவாரூர்த் தியாகேசன்பால் பேரன்பு கொண்டவன். அதனுலவன் ஆண்டுதோறும் திருவாரூர்க்கு வந்துபோவது வழக்கம். அவனுக்கென் திருவாரூரில் தனி மாளிகை யிருந்ததென்றும், மாளிகைக்கும் கோயில்க்கும் இடையே கரவுவழி (சுரங்கம்) அரசு மகளிர் செல்வதற்காக அமைக்கப்பட்டிருந்ததென்றும், அவன் விருப்பத்துக் கிசைந்தே அந்தகக்கவி திருவாரூருலாவைப் பாடின ரென்றும் கூறுவர்.

ஒளவை ச. துரைச்சாமிப்பிள்ளை குறிப்பு, 1949,
[தமிழ் நாவலர் சரிதை, கழக வெளியீடு எண் - 482, பக். - 225]

மேற்கண்ட தகவல்களில் இருந்து நாம் கீழ்க்காணும் விடயங்களை நிரற்படுத்தலாம்.

- பல புலவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து யுராசசேகரம் போன்ற பாரிய நூலாக்க முயற்சிகளைச் செய்துள்ளனர்.
- பல தமிழகப் புலவர்கள் யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தல் ஈழத்துக்கு வந்துள்ளனர்.
- தமிழகத்திலிருந்து வந்த புலவர்கள் ஈழத்தல் தங்கியுமுள்ளார்கள்.
- புகழெந்த போன்ற புலவர்கள் கதிர்காமம், கண்டி என்னும் பல இடங்களுக்கு விஜயம் செய்துள்ளார்கள்.
- தமிழகப் புலவர்களுக்குச் சிறந்த சன்மானங்கள் யாழ்ப்பாண மன்னர்களால் வழங்கப்பட்டுள்ளன.
- யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் பல நூல்களைச் செவ்வீத்துள்ளார்கள் என்பதை நூல்களின் வாயிலாகவும் அவற்றின் பாயிரங்கள் வாயிலாகவும் அறியமுடிகிறது.
- யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் ஈழத்தல் மட்டுமல்லாது திருவாரூர் உலா (தமிழகக் கோயில்) போன்ற நூல்களையும் செய்யும்படி வேண்டியுள்ளார்கள்.

இவற்றைத் தொகுத்து நோக்கும்போது யாழ்ப்பாண இராச்சியக் காலத்தில் (கி.பி.1216 - கி.பி.1620) யாழ்ப்பாண மன்னர்களால் இயக்கப்பட்ட தமிழ்ச் சங்கமானது சிறந்தமுறையில் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டு இயங்கியுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது.

மேலும் யாழ்ப்பாண மன்னர்களால் நிறுவப்பெற்ற இந்த நான்காவது தமிழ்ச் சங்கமானது தமிழகத்திலும் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றிருந்தது என்பதும் தெரியவருகின்றது.

6

யாழ்ப்பாண மன்னர் தமிழ்ச்சங்க நூலகம் 'சரஸ்வதி மஹாலயம்'

தமிழகத்தைப்போன்று தொடர்ச்சியான இலக்கிய வரலாற்றினை ஈழத்தில் பெறமுடியாதுள்ளது. ஈழத்திலே தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களும் கல்வெட்டுப் பாடல்களும் எமக்குக் கிடைக்கப் பெற்றபோதும் ஈழநூல் பூதந்தேவனாரின் பின்னர் யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் காலம்வரை காணப்படும் இலக்கிய இடைவெளியை நாம் ஏற்க வேண்டியுள்ளது.

இதற்குப் பல காரணங்களை பலர் முன்வைத்துள்ளனர். பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளையவர்கள் கீழ்வரும் இரண்டு காரணங்களை விளக்கி தம் கட்டுரையொன்றிலே தந்துள்ளார். (கட்டுரை - அரசகேசரியின் இரகுவம்மிசமும் அது எழுந்த இந்துப் பண்பாட்டுச் சூழலும்)

- தமிழகத்திலே சமணர்களுக்கு எதிரான பக்தியியக்கம் தோன்றியதுபோன்று ஈழத்திலே பௌத்தர்களுக்கு எதிரான பக்தியியக்கம் தோன்றக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படவில்லை.
- சிங்கள மொழியிலும் 13ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் தோன்றிய இலக்கியங்கள் கிடைக்கவில்லை. இதற்கு ஒரு காரணமாகக் கூறப்படுவது, அன்னியப் படையெடுப்பின் போது ஏற்பட்ட அழிவுகளாகும். இதேபோல் ஈழத்தில் எழுந்த தமிழ் நூல்களும் படையெடுப்புகளின்போது அழிந்திருக்கலாம்.

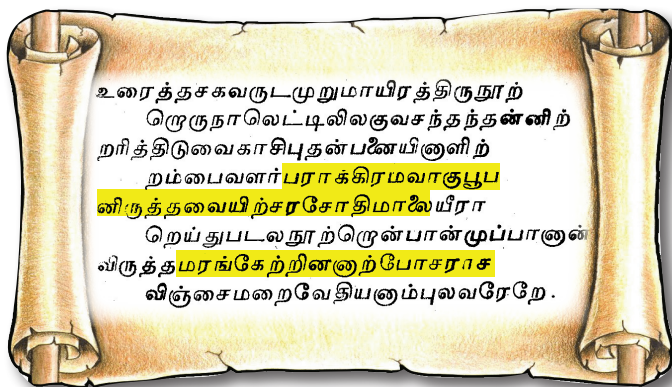
இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, தொடர்ச்சியான சாசனவளம் பெற்று விளங்கும் ஆதிச்சிங்கள/சிங்களப் பாரம்பரியத்திலே, கி. பி. பதின்கூறாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட இலக்கியங்கள் இன்று கிடையாமலிருக்கும் மர்மத்தை விளக்குவதற்காக, தமிழர் முதலிய அன்னியர் படையெடுப்புக்களின்போது, அவை அழிந்திருக்க வேண்டும் என்ற கருதுகோள் காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் மலலசேகரவால் முன்வைக்கப்பட்டது. இது பொருத்தமாகக் கொள்ளப்பட்டால், இலங்கைத் தமிழர் ஆதிக்கம் அடக்கியொடுக்கப்பட்ட காலங்களிலே, இலங்கைத் தமிழிலக்கிய ஆக்கங்களும் அழிந்தொழிந்தனவென்று கூறலாம்.

ஆ. வேலுப்பிள்ளை, 28-11-1988,
[அரசகேசரிமீன் இரகுவம்மிசமும் அது எழுந்த இந்தப் பண்பாட்டுச் சூழலும்,
- சேர். பொன். இராமநாதன் நினைவுப் பேருரை, பக். 3]

சிங்களத்திலும் 13ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னருள்ள இலக்கிய நூல்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை என்னும் மலலசேகர அவர்களின் கூற்றை நாம் மேலும் விரிவுபடுத்தலாம்.

தமிழில் 14ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த சரசோதிமாவை என்னும் நூலே தற்போது ஈழத்தில் கிடைக்கின்ற பழைய நூலாகும். இந்த நூலானது கி.பி.1309 ஆண்டு, யோசராச பண்டிதர் (தேனுவர்ஓபருமான்) என்பவரால் தம்பதெனியாவை அரசாண்ட சிங்கள மன்னன் பண்டித பராக்கிரமபாகுவின் அரசவையில் அரங்கேற்றப்பட்ட தமிழ்ச் சோதிட நூலாகும்.

நூல் அரங்கேறிய விபரங்கள் வருமாறு.

வருடம் : சகவருடம் 1232. (கி.பி 1309-1310)
மாதம் : வைகாசி மாதம் (வசந்த காலம்)
நாள் : புதன்கிழமை பனை (அனுஷம்) நட்சத்திரம்

சிங்கள மன்னனின் அரச சபையில், தமிழ்ப் புலவர் 1309ஆம் ஆண்டு அரங்கேற்றிய சோதிட நூலின் நிகழ்ச்சியானது, ஈழத்திலே இலக்கிய முயற்சிகள் 12-13ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே வளர்ச்சியடைந்த நிலையில் இருந்திருக்கின்றன என்பதைக் காட்டுகின்றன. இந்தப் பின்னணியில் சரசோதிமாலைக்கு முன்னர் பல தமிழ் நூல்கள் ஈழத்திலே தோன்றியிருக்கவேண்டும் எனவும், அவை அழிந்திருக்க வேண்டும் என்பதையும் நாம் தெளிவாக ஊகிக்கலாம்.

இந்திய (தமிழக) நிலப்பரப்பானது பரந்த நிலத்தினால் தொடர்புபட்டது. ஒரு பகுதியில் எழுகின்ற நூல்கள் அயற்பிரதேசங்களில் பரவக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம். படையெடுப்பில் ஒரு இராச்சியத்திலுள்ளவை அழிவுற்றாலும் நூலின் பிரதிகள் மற்றொரு தமிழ் இராச்சியத்தில் தப்பியிருக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. சிறிய தீவு என்கின்ற இலங்கையின் நில அமைப்பானது மற்றைய நாடுகளுக்கான ஈழ நூல்களின் பரம்பலை மட்டுப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இதனால் படையெடுப்புகளின் பின்னர் அக்காலத்துக்கு முந்திய நூல்கள் அழிந்திருக்கலாம்.

ஈழத்திலே அதிகமான பழைய தமிழ்ப் படைப்புகள் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலேயே எழுந்துள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தின் குடாநாடு நில அமைப்பானது நூல்களின் வெளிப் பரம்பலை மேலும் மட்டுப்படுத்தியிருக்கலாம். யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றிய தமிழ் நூல்கள் வெளிவராமல் யாழ்ப்பாணத்திலேயே அழிந்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு உள்ளது.

‘ஆ. சதாசிவம்பிள்ளையவர்கள் தமது பாவலர் சரித்திர தீபகம் (1896) என்னும் நூலிலே 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழத்திலே இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்ற பல நூல்களை இன்று நாம் இழந்துள்ளோம்’ என்பதை பேராசிரியர் பொன். ஸ்ரீலாக்ஷிங்கம் அவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமூயற்சிகள் (1970) என்னும் தமது நூலிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நூலில், யாழ் நூலகமானது எரிக்கப்படுவதற்கு (1981) முன்னரே நாம் இழந்துவிட்ட பல நூல்களின் பெயர்ப் பட்டியலை பூலோகசிங்கம் தந்துள்ளார். இவையாவும் 100-200 வருடங்களுக்குள் ஈழத்தில் எழுந்த நூல்கள்; ஆனால் இழந்துவிட்டோம். இவ்வழிவுக்கு யாழ்ப்பாணத்தின் குடாநாடு என்னும் நில அமைப்பும் ஈழத்தவருக்கு ஆவணப்படுத்தலில் போதிய அனுபவம் இல்லாமையுமே காரணங்களாகக் கூறவேண்டியுள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்தை இலங்கையின் ஏனைய நிலப்பரப்புடன் தொடுக்கும் குறுகிய நிலப்பகுதி (ஆணையிறவு)

யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் பரிபாலனம் செய்த சரஸ்வதி மஹால் :

ஈழத்தில் தோன்றிய பல நூல்கள் அழிந்ததை யாழ்ப்பாண இராச்சிய மன்னர்கள் உணர்ந்திருக்கவேண்டும். இதனை ஈடுசெய்வ தற்காகத் தமது ஆட்சிக் காலத்தில் பல நூல்களைக் கொண்டுவந்து சரஸ்வதி மஹாலயம் என்னும் யாழ்ப்பாண நூலகத்தில் சேகரித்தார்கள்.

சகராசசேகரன் கல்வித்துறையெல்லாம் கடை போகக் கற்ற மகாபண்டிதன். அவன் ஊர்கடோறும் பாடசாலைகள் அமைத்து அங்கே சிறுவர்களையெல்லாம் கல்விபயிற்வித்தான். சீசாழ பாண்டி தொண்டைமண்டலங்களினின்றும் பண்டிதர்களை வரவழைத்து ஈழநாட்டிலுள்ள புலவர்களோடு நல்லூரில் ஒரு தமிழ்ச்சங்கம் அமைத்தான். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த சரசுவதிமகாலயத்தில் இல்லாத வடமொழி தென்மொழி நூல்களையெல்லாம் தமிழ்நாட்டினின்றும் வரவழைத்து வைத்தான். அநேக நூல்களைப் பண்டிதர்களைக்கொண்டு புதிதாக இயற்றுவித்தான். அவர்க்குப் பரிசிலும் வழங்கினான்.

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, 1915,
(யாழ்ப்பாண சரித்திரம், இரண்டாம் பதிப்பு, பக். 46)

யாழ்ப்பாணத்தில் சரஸ்வதி மஹாலயம் என்னும் நூலகம் இருந்துள்ளது என்பது இதனால் தெரியவருகின்றது. நூல்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்பதுடன் தமிழ்ச்சங்க அமைப்பின் பணிகளுக்கு இவ்வாறான ஒரு நூலகம் தேவைப்பட்டிருக்கும்.

மேலும் இந்த நூலகமானது யாழ்ப்பாண மன்னர்களால் பரிபாலனம் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது. அவர்களால் இந்தியாவிலிருந்து நூல்களைக்கொண்டுவந்து சேர்க்கக்கூடிய அமைப்பு இருந்திருக்கிறது. சங்கம் போன்ற அமைப்பும் அதில் பல புலவர்களும் இல்லாதிருந்திருந்தால் மன்னர்கள் இதனைச் செய்திருக்கவேண்டிய தேவை இருந்திருக்காது.

இந்நூலகமானது சிங்களப் படையெடுப்பு ஒன்றின்போது அழிந்ததாகப் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை பதிவுசெய்துள்ளார்.

Only by about the 13th Century A.D., we hear of any literary activities in this part of Ceylon, when the independent State called the Jaffna Kingdom came into existence, under the dynasty of kings called the Āryacakravartis.

This kingdom rose to the zenith of its power and fame in the reign of Varōtaya Cekarāca Cēkaraṇ. The King was a patron of learning and poets and pandits flocked to his court. He established a college of *literati* called the Tamil Sangam.⁹ Works on astrology and medicine were composed and translations from Sanskrit Purāṇās were made under his patronage. The works composed by the poets of this Sangam, it is told, were all preserved in a library called Sarasvati Mahālayam. This library was later on destroyed by fire when a Sinhalese King sacked the capital of Jaffna.

க. கணபதிப்பிள்ளை,

Ceylon's contribution to Tamil language and literature, Oct 1948,
University of Ceylon Review Vol VI, No-4

நான்காவது தமிழ்ச்சாங்கத்தன் காலம்

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தினை யார் தோற்றுவித்தார்கள்? எனும் கேள்விக்குப் பதிலளிக்க சி. கணேசையரின் நூலிலிருந்து கீழ்வரும் குறிப்பை நாம் துணைகொள்ளலாம்.

சிங்கையாரியச் சக்கிரவர்த்தி என்னும் பெயரோடு முடி சூட்டப்பெற்று அரசாண்டான். அவன் தன் இராஜ தானியாகிய நல்லூரிலே, தன்னாட்டினும் பிறநாட்டினுமிருந்து பண்டிதர்கள் சிலரை அழைத்து ஒரு தமிழ்ச் சங்கம் தாபித்து, அதற்குச் சர்வமானியமாக ஒரு கிராமத்து வயனிலங்களையும் விடுத்தான். அக் கிராமம் இப்பொழுது சங்கவேலி (சங்குவேலி) என்னும் பெயரோடு விளங்குகின்றது. அச் சங்கப் புலவர்கள் செய்த நூல்கள் யாவும் இவனால் அமைக்கப்பட்ட “சரசுவதி மகாலயம்” எனப் பெயரமைந்த புத்தகாலயத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தன என்றும், அது சிங்கள அரசன் ஒருவனால் தீக்கொளுவப்பட்டு அழிந்ததென்றும் சரிதநூல் கூறும். அதனாற்போலும் அவர்கள் செய்த நூல்களாயினும் தனிச் செய்யுட்களாயினும், எமக்குக் கிடைத்தில. இவனுக்குப்பின் இவன் மரபில் வந்த குணபூஷண சிங்கையாரியச் சக்கிரவர்த்தியும் தமிழை நன்கு பரிபாலித்தான்.

சி. கணேசையர், [ஈழநாட்டுத் தமிழ் புலவர் சரிதம், 1939, பக். 6]

- சிங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்தி என்னும் அரசாட்சிப் பெயருடன் அரசாண்ட மன்னன் ஒருவன் தமிழ்ச் சங்கம் அமைத்து சரஸ்வதி மஹாலயம் என்னும் நூலகத்தையும் அமைத்துள்ளான்.
- இந்நூலகமானது சிங்கள மன்னர்களின் படையெடுப்பின்போது அழிக்கப்பட்டது. பேராசிரியர் சி. கணபதிப்பிள்ளை குறிப்பிடும் சிங்கள மன்னரின் படையெடுப்பும் (இந்நூல் 41ஆம் பக்கம்) இதுவாகத்தான் இருத்தல்வேண்டும்.
- சி. கணேசையரின் கருத்தின்படி சிங்கள மன்னர்கள் அழிப்பதற்கு முன்னர் சரஸ்வதி மஹாலயத்தில் இருந்த எந்தவொரு நூலும் அல்லது தனிப்பாடல்களும் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

எமக்கு யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் எழுந்த பல நூல்கள் கிடைத்திருக்கும்போது சி. கணேசையரின் கூற்று மேலோட்டமாக வாசிப்பவர்களுக்கு குழப்பத்தைத் தோற்றுவிக்கலாம். ஆனால் இந்தக் குழப்பத்தை அவர் செகராசசேகரனின் வரலாற்றை எழுதும்போது தெளிவுபடுத்துகிறார்.

(செகராசசேகரன்)

செகராசசேகரன்

பரராசசேகரன், தந்தைக்குப்பின் அரசனாகி நல்லூரிலிருந்து யாழ்ப்பாணநாட்டை ஆளுங் காலத்தில், இவன் அவன் கருத்தோடு ஊர்கடோறும் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் தாபித்தும், தமிழ்ச்சங்கமொன்று தாபித்தும் தமிழை வளர்த்தான். புலவர்களைக்கொண்டு பலவகை நூல்களையுஞ் செய்வித்தான். அழிந்து போன “சரசுவதி மகாலய” மென்னும் பெயர் படைத்த புத்தகசாலையைப் புதுக்குவித்து அதில், இந்தியா தேசத்தினின்றும் வடமொழி தென்மொழி நூல்களை வருவித்து வைத்துப் பலரும் படிக்குமாறு உதவினான்.

சி. கணேசையர், 1939 [ஈழநாட்டுத் தமிழ் புலவர் சரிதம், பக். 9-10]

செகராசசேகரன் சரஸ்வதி மஹாலயத்தைப் புஷ்பிந்தான் என்று சி. கணேசையர் கூறுகின்றார். ஆகவே சரஸ்வதி மஹாலயமும் சங்க முயற்சிகளும் முன்னமே தொடங்கப்பட்டுவிட்டன. சீ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளையும் ‘செகராசசேகரன் ஏலவே இருந்த சரஸ்வதி மஹாலயத்துக்கு நூல்களைக் கொண்டுவந்தான்’ என்றே கூறியுள்ளார்.

தமிழ்ச்சங்கம் அமைத்தான். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த சரசுவதிமகாலயத்தில் இல்லாத வடமொழி தென்மொழி நூல்களையெல்லாம் தமிழ்நாட்டினின்றும் வரவழைத்து வைத்தான். அநேக நூல்களைப் பண்

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, 1915,
[யாழ்ப்பாண சரித்திரம், இரண்டாம் பதிப்பு, பக். 46]

பரராசசேகரம், செகராசசேகரம் போன்ற நூல்களைச் செய்வித்த பரராசசேகரன், செகராசசேகரன் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கமானது தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்று மேலோட்டமாக நாம் கூறிவந்தாலும் இவர்களுக்குப் பல தலைமுறையினருக்கு முன்னரே தமிழ்ச்சங்கமும் சரஸ்வதி மஹாலயமும் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளன என்பது இப்பொழுது தெளிவாகிறது.

சிங்கள மன்னர்களின் படையெடுப்பின்போது ஆரம்பத்திலிருந்த சரஸ்வதி மஹாலயம் அழிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்போது இந்நூலகத்திலிருந்த நூல்கள் அனைத்தும் அழிந்திருக்கவேண்டும். எமக்கு அக்காலத்து தனிப்பாடல்கள்கூட கிடைக்கவில்லை என்கிறார் சி. கணேசையர்.

இந்நிகழ்வின் சில தலைமுறைகளுக்கு பின்னர் வாழ்ந்த செகராசசேகரன் ஏலவே இருந்த சரஸ்வதி மஹாலயத்தைப் புஷ்ப யிந்த நூல்களைக் கொண்டுவந்து சேர்த்துள்ளான். சங்க முயற்சிகள் தொய்வற்றிருந்ததால் மீண்டுமொருமுறை சங்க முயற்சிக்கு உயிர்த்துவம் அளித்துள்ளான்.

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையின் கூற்றின்படி செகராசசேகரன் சரஸ்வதி மஹாலயத்தில் இல்லாத நூல்களைக் கொண்டுவந்துள்ளான் என்று தெரிகிறது. இதன்படி முன்னர் சிங்களவர்களால் அழிக்கப்பட்ட நூலகம் இடைப்பட்ட காலத்தில் மீண்டும் கட்டி எழுப்பப்பட்டு இயங்கியிருந்தல்வேண்டும். ஆகவே செகராசசேகரனுக்கு முன்னரும் சங்க முயற்சிகளும் மந்த கதியிலாவது இயங்கியிருந்தல்வேண்டும் என்பதை ஊகிக்கலாம்.

செகராசசேகரனின் காலத்திலேதான் சங்க முயற்சிகள் மீண்டும் உச்சநிலையில் நடந்தன. இவன் காலத்தின் முன்பின்னாக எழுந்த நூல்கள்தான் இன்று எமக்கு கிடைக்கின்றன.

செகராசசேகரனால் புதுப்பிக்கப்பெற்ற சரஸ்வதி மஹாலய
மானது மீண்டும் சிங்கள மன்னர்களால் அழிக்கப்பட்டதா அல்லது
போர்த்துக்கேயர்களால் அழிக்கப்பட்டதா என்பது தெரியவில்லை.

இவற்றின் வாயிலாக யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்க முயற்சிகள்
பல தலைமுறைகளுக்கும் மேலாக இடம்பெற்றுள்ளன என்பது
எமக்குத் தெளிவாகிறது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் சங்கம்

இக்காலத்தில் சங்கமும் சரஸ்வத் மஹாலயமும்
தொற்றுமையற்றன (ஈ. கணேசையர்)

செகராசேசுகரன்

புரராசசேசுகரன்

செகராசசேசுகரன்

பரராசசேசுகரன்

செகராசசேசுகரன்

பரராசசேசுகரன்

செகராசசேசுகரன்

பரராசசேசுகரன்

செகராசசேசுகரன்

பரராசசேசுகரன்

செகராசசேசுகரன்

பரராசசேசுகரன்

செகராசசேசுகரன்

பரராசசேசுகரன்

செகராசசேசுகரன்

பரராசசேசுகரன்

செகராசசேசுகரன்

பரராசசேசுகரன்

செகராசசேசுகரன்

பரராசசேசுகரன்

செகராசசேசுகரன்

பரராசசேசுகரன்

வீஜய கூழங்கை (சக்கரவர்த்தி)

குலசேகர (சிங்கையாரியன்)

குலோத்துங்க (சிங்கையாரியன்)

விக்ரம (சிங்கையாரியன்)

வரோதய (சிங்கையாரியன்)

வார்த்தாண்ட (சிங்கையாரியன்)

குணபூஷண (சிங்கையாரியன்)

வரோதய (சிங்கையாரியன்)

செயலீர (சிங்கையாரியன்)

குணவீர (சிங்கையாரியன்)

கணகஞ்சூரிய (சிங்கையாரியன்)

செண்பசப் பெருமாள் வரவு

கணகஞ்சூரிய சிங்கையாரியன் மீண்டும்

ஆட்சிபீடமமர்த்தல்

சங்கீவி - I

புலிராஜ பண்டாரம்

காகி நயினார்

பெரியடிகள்

புலிராஜபண்டாரம்

எதிர்மன்ன சிங்களன்

சங்கீவிகுமாரன் / சங்கீவி II

சங்கன மன்னர்
சரஸ்வத்
மஹாலயத்தை
அழித்துள்ளனர்.
முந்திய
தனியாடல்கள்கூட
கடைக்கவல்லலை

முடிபங்கப்பட்ட
சரஸ்வத் மஹாலயம்
அழிக்கப்பட்டுள்ளது
இல்லது
அழிந்துள்ளது

நிறைவுரை

மீமக்குக் கிடைக்கின்ற ஆதாரங்களின்படி யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கமானது பல தலைமுறைகளுக்கும் மேலாக இயங்கி, பின்வரும் சேவைகளை ஆற்றியுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது.

1. யாழ்ப்பாண மன்னர்களே (க.ப. 1216 - க.ப. 1620) நான்காவது தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவியவர்கள்.
2. மன்னர்களின் அரவணைப்பின்கீழ் ஈழத்தல் பல நூல்களும் தமிழகத்தல் திருவாரூர் உலா போன்ற நூல்களும் இயற்றப்பட்டுள்ளன.
3. பல புலவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து 'புராசசேகரம்' போன்ற பாரிய நூல்களை இயற்றினர்.
4. இக்காலப்பகுதியல் பல்துறை சார்ந்த நூல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன.
5. ஈழத்துப் புலவர்கள் மட்டுமல்லாது மதுரையல்ருந்த (தமிழகத்தல்ருந்த) புலவர்களும் இச்சங்கத்தல் சேவைகளல் பங்கேற்றுள்ளனர்.
6. மன்னர்கள், புலவர்களுக்குப் படிப்பளம் கொடுத்தும் சன்மானம் வழங்கியும் ஊக்குவித்துள்ளனர்.
7. பல நூல்கள் யாழ்ப்பாணத்து சரஸ்வத் மஹாலயம் என்தும் நூலகத்தல் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.
8. நூலகம் அழ்ந்தபோதும் சங்க முயற்சிகள் தொய்வற்றபோதும் ஆட்சித் தொடரல் வந்த மன்னர்கள் மீண்டும் புத்துயிர் அளித்துள்ளனர்.
9. மேற்கண்ட முயற்சிகள் பல தலைமுறைகளாகச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

அறிமுக நிலையிலேயே இக்கட்டுரையின் விடயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இத்தகவல்களை யாழ்ப்பாண வரலாற்றுடனும் யாழ்ப்பாண மன்னர்களின் வரலாற்றுடனும் இலங்கைச் சிங்கள மன்னர்களின் வரலாற்றுடனும் இந்திய வரலாற்றுடனும் பொருத்திப் பார்க்கும் ஆய்வுச் செயன்முறை செய்யப்படல்வேண்டும்.

யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலத்தில் எழுந்த நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள மன்னர்கள் பற்றிய விபரங்களையும் சிறப்புப் பாயிரப் பாடல்களையும் தனியாகத் தொகுத்து யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்துடன் பொருத்திப் பார்த்தல்வேண்டும்.

நூல்களைச் செய்த புலவர்களின் வரலாறுகளை தமிழ்ச் சங்கத்தின் வரலாற்றுப் பகுதியுடன் இணைத்துப் பார்க்கவேண்டும்.

கைலாயமாலை தொடங்கி தமிழ்ச் சங்கம் பற்றிய குறிப்புகளைக் கூறுகின்ற ஆ. சதாசிவம்பிள்ளை, சி. கணேசையர், க.அ. இராமசாமிப் புலவர், ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை போன்றோரது அனைத்து வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் தொகுத்து நோக்கப்படல் வேண்டும்.

நான்காவது தமிழ்ச் சங்கமான யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் வரலாறு எழுதப்படவேண்டிய தேவை முதன்மைப் படுத்தப்படல்வேண்டும்.

ஞானம் பாலச்சந்திரனின் “மணிவாசக அணியமுதம்”

திருவாசகப் பாடற்பரப்பில் பயின்றுள்ள உவமை மற்றும் உருவகம் ஆகியவற்றில் தமது உள்ளம் தொட்டவற்றைமட்டும் குவிமையப் படுத்தி, அவற்றின் பொருத்தப்பாட்டை விளக்கியுரைப்பது ஞாடாக மணிவாசகருக்கு அருகே வாசகரை இட்டுச்செல்லவே ஞா. பாலச்சந்திரன் முற்பட்டுள்ளார். அவ்வாறான முயற்சியிலே தமது பரந்த வாசிப்பு அநுபவத்தையும் கமல சார்ந்த அறிவியற் பார்வைகளையும் சிறந்த முறையில் அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார். இந்நூலாக்கத்திலே முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் அதன் எளிமையான எடுத்துரைப்பு முறையாகும்.

– **ஐராசீர்யர் நா. சுப்பிரமணியன்**

மணிவாசகரின் உவமான உவமையச் சிறப்புகளை தற்காலத்துக்கு ஏற்ப எளிய முறையில் விளக்கவேண்டும் எனக் கருதி கற்பனையாக சிவராமன் என்றொரு பேராசிரியரையும் அவர் திருவாசகம் குறித்து பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு நடைமுறை வாழ்க்கைச் செயற்பாடுகளை வைத்து விளக்குவதாகவும் காட்டி மணிவாசகரின் அணியமுதச்சிறப்பைக் காட்ட முற்பட்டிருப்பது ஒரு புதுமையான முயற்சியாகும். ஓர் அரிய சமயக் கருவூலத்தை தற்காலத்துக்கு ஏற்ப எளிமை ததும்ப விளங்கவைக்க திரு. ஞா.பாலச்சந்திரன் மேற்கொண்ட பணி மிகவும் வரவேற்புக்குரியது. பாராட்டத்தக்கது.

– **தருமத் அன்னலட்சுமி இராஜதுரை (25-08-15 வீரகேசரி)**

நூல் மிகவும் கவர்ச்சிகரமாக எவரையும் கவரும்வண்ணம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. பாலச்சந்திரனின் எழுத்தோட்டம் எடுத்த நூலை வைக்காது வாசிக்கத் தூண்டியது.

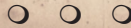
– **நாட்டியக் கலாநித காந்தீந்தா கணேசர்**

புத்தக அமைப்பிலும், அச்சு முறையிலும், எழுத்து வடிவிலும், பொருள் மரபிலும், விளக்க வித்தகத்திலும், ஆய்வு ஆழத்திலும் இந்நூல் இதுவரையில் வெளிவந்த தமிழ் நூல்களில் இல்லாத பெரும் சிறப்பைக் கொண்டு சாதனை படைத்திருக்கிறது.

– **அகலாங்கன்**

G. Balachandran springs a greater surprise by publishing this research on aspect of Thiruvagasam which, apparently, has not been explored by scholars, hitherto. Being an Information Technology specialist and concurrently delvering into the core of Thiruvagasam are two incongruent factors that defy contemporary ideology. Mr. Balachandran has, nevertheless, accomplished this feat in a commendable manner.

- Brahmasri T. Kurusamy Iyer (Batticaloa)

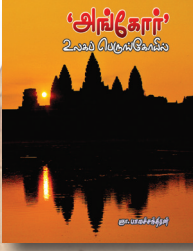

ஞானப் பரிபேசக ஓவரிட்கேள்...

- (16) 2007 - பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி (பவளமலர்)
- தொகுப்பாசிரியர் தி.ஞானசேகரன்
- (15) 2007 - ஆயாக் கடவையான் பதிகங்கள்
(புன்னாலைக்கட்டுவன் ஆயாக்கடவை சித்தி விநாயகர் மீது பாடப்பெற்றவை) - தொகுப்பாசிரியர் ம. துஷ்யந்தன்
- (14) 2006 - சிறைப்பட்டிருத்தல் (சிறுகதைத் தொகுப்பு) -
(கலாபூஷணம் புலோலியூர் சதாசிவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2006இல் பரிசு பெற்ற சிறுகதைகள்)
- தொகுப்பாசிரியர் தி.ஞானசேகரன்
- (13) 2005 - கொக்கினாய் மாமி (சிறுகதைத் தொகுப்பு)
(கலாபூஷணம் புலோலியூர் சதாசிவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2005இல் பரிசு பெற்ற சிறுகதைகள்)
- தொகுப்பாசிரியர் தி. ஞானசேகரன்
- (12) 2005 - இந்துமதம் என்ன சொல்கிறது? - 2 (மாங்கலப் பொருட்களின் மகத்துவம்)
- திருமதி ஞானம் ஞானசேகர ஐயர்
- (11) 2005 - தி. ஞானசேகரன் சிறுகதைகள் - தி. ஞானசேகரன்
(நாவேந்தன் பரிசு பெற்றது)
- (10) 2004 - வரதர் 80 (தொகுப்பு) - என். சோமகாந்தன்
- (09) 2002 - புதிய சிந்தனை (மலையக சமூக மேடை நாடகங்கள்)
- மலையக வாசுதேவன்
- (08) 2002 - காமன் கூத்து ஓர் ஆய்வு (ஆய்வுக் கட்டுரைகள்) - சந்தனம் சத்தியநாதன்
- (07) 2001 - புள்ளிகளில் சில புள்ளிகள் (கவிதைத் தொகுதி) - இக்பால் அலி
- (06) 1999 - அக்கினிப் பூக்கள் (நாடகம்) - அந்தனி ஜீவா
(தேசிய மற்றும் மத்திய மாகாண சாகித்திய விருதுகளைப் பெற்றது)
- (05) 1999 - மலையக அரசியலும் சமூக வரலாறும் (ஆய்வுக் கட்டுரைகள்)
- சந்தனம் சத்தியநாதன்
- (04) 1999 - குறிஞ்சிநாடன் கவிதைகள் (கவிதைகள்)
- தமிழ்மணி க.வெள்ளைச்சாமி
(மத்திய மாகாண சாகித்திய விருதைப் பெற்றது)
- (03) 1999 - இந்து மதம் என்ன சொல்கிறது? - திருமதி ஞானம் ஞானசேகர ஐயர்
(இந்துக் கலாசார அமைச்சின் பரிசீலனைப் பெற்றது)
- (02) 1999 - புரிதலும் பகிர்தலும் (நேர்காணல்கள்) - தி. ஞானசேகரன்
(புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களுடனானது)
- (01) 1999 - அவுஸ்திரேலியப் பயணக்கதை (பயண இலக்கியம்) - தி. ஞானசேகரன்

ஞானப் பரிபேசக வெளியீடுகள்...

- (34) 2015 - ஈழமும் தமிழும் (1) - யாழ்ப்பாண மன்னர் நிறுவிய தமிழ்ச் சங்கம்
(கட்டுரை) - ஞானம் பாலச்சந்திரன்
- (33) 2015 - இலண்டன் பயண அனுபவங்கள் (பயண இலக்கியம்)
- தி. ஞானசேகரன்
- (32) 2015 - இந்துமதம் என்ன சொல்கிறது? - 3 (குத்துவ சாரம்)
- திருமதி ஞானம் ஞானசேகர ஐயர்
- (31) 2015 - ஜோர்மனிய கரப்பான் பூச்சிகள் (சிறுகதைகள்)
- வி. ஜீவகுமாரன் (டென்மார்க்)
- (30) 2014 - மணிவாசக அணியும்தம் (புனைவுக் கட்டுரை) - ஞா. பாலச்சந்திரன்
- (29) 2014 - ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் (ஞானம் சிறப்பிதழ்)
- ஞானம் 175^{ஆவது} இதழ் (976 பக்.)
- (28) 2014 - தமிழர் வளர்த்த ஆடற்கலைகள்
- நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர் (அவுஸ்திரேலியா)
- (27) 2013 - வட இந்திய பயண அனுபவங்கள் (பயண இலக்கியம்)
- தி. ஞானசேகரன்
- (26) 2013 - எனது இலக்கியத் தடம் - தி. ஞானசேகரன்
- (25) 2013 - 'அங்கோர்' உலகப் பெருங்கோயில் (பயண இலக்கியம்)
- ஞா. பாலச்சந்திரன் (2013இல் சாகித்திய விருது பெற்றது)
- (24) 2013 - சாஹித்திய ரத்னா செங்கை ஆழியான் நேர்காணல் - ஞானம்
- (23) 2012 - ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ்
- ஞானம் 150^{ஆவது} இதழ் (600 பக்)
- (22) 2012 - இன்னுமோர் உலகம் (சிறுகதைகள்) - கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன்
- (21) 2010 - கண்ணின் மணி நீயெனக்கு (நாவல்) - அகில் (கனடா)
- (20) 2009 - வேரோடி விழுதெறிந்து (கட்டுரைகள்) - என். செல்வராஜா (இங்கிலாந்து)
- (19) 2009 - கருமுகில் தாண்டும் நிலவு (சிறுகதைத் தொகுப்பு)
(கலாபுஷணம் புலோலியூர் சதாசிவம் குாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி
2007இல் பரிசு பெற்ற சிறுகதைகள்)
- தொகுப்பாசிரியர் தி. ஞானசேகரன்
- (18) 2008 - யுத்தத்தின் சாபம் (போர்க்காலச் சிங்களச் சிறுகதைகள்)
- தமிழில் கலாபுஷணம் வ. தங்கவேலாயுதம்
- (17) 2007 - போர்க்காலக் கதைகள் (தொகுப்பு)
- தொகுப்பாசிரியர் தி. ஞானசேகரன்
('மித்ர' பதிப்பகத்திடன் இணைந்த வெளியீடு)

ஞானம் பாலச்சந்திரனின்

“அங்கோர் உலகப் பெருங்கோயில்”

திரு. ஞா. பாலச்சந்திரன் எழுதியுள்ள ‘அங்கோர்’ உலகப் பெருங்கோயில் என்ற பயண இலக்கிய நூல், சுற்றுலா இலக்கியத்துறையிலே தனித்துவமானது. தனித்துவமான ஒரு சுற்றுலா இலக்கியத்தைப் படிக்கும் அனுபவத்தோடு வாசிப்பு நகர்ந்து செல்வதை உணர முடிகிறது. இத்துறையில் ஒரு புதிய முகிழ்கோலம் (Fashion) தோற்றம் பெறுதலையே இந்நூலாக்கம் வெளிப்படுத்துகின்றது.

— பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா

இதுவரை தமிழில் வெளிவந்த அத்தனை பயண இலக்கியங்களிலும் வேறுபட்டதாக ஞா.பாலச்சந்திரனின் இப்பயணநூல் விளங்குகிறது. “ஆறா! அற்புதம்!” என்ற சொற்களுக்கு அர்த்தம் கொடுப்பதாக ‘அங்கோர்’ உலகப் பெருங்கோயில் நூல் விளங்குகிறது. நூலாசிரியரின் ஆளுமைக்கும், திறமைக்கும் இது ஒரு தக்கச் சான்று.

— பேராசிரியர் துரை. மனோகரன்

பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் வரைவிலக்கணத்தின்படி, சொற்களின் தெரிவு, சொல்லும் திறன், உத்தி, சொல் அணிகள் ஆகிய கட்டுரை நடைக் காரணிகளை பாலச்சந்திரன் தனது படைப்பில் வெகு இலாவகமாகக் கையாண்டிருக்கிறார். இதிலுள்ள ஜனரஞ்சக விஷயங்களைத் தவிர்த்து கட்டுரையை சற்று விரிவுபடுத்தினால் இது ஒரு பட்டப் பின் படிப்புக்கு (Post Graduate) சமர்ப்பிக்கக் கூடிய வகையில் உசாத்துணை நூல்களின் உதவியுடன் எழுதப்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையாகும்.

— பேராசிரியர் சி. சந்திராஜா

This book by a young researcher and IT specialist G. Balachandran brought me immense pleasure in making a tour with him to a historically important country in South East Asia, Cambodia or Kampuchiya as it was also known. His style of writing enthralled me very much as it combined visual representation in words combining an effortless use of the Tamil language, restrained and yet perceptive, is commendable.

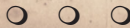
- K. S. Sivakumaran

இலங்கை அரசின் 57^{ஆவது} சாஹித்திய விழாவில் (03-09-2014)

2013^{ஆம்} ஆண்டிற்கான நானாவிதப் பிரிவில்

“அங்கோர் உலகப் பெருங்கோயில்”

நூல் சாஹித்தியப் பரிசுபெற்றது

முச்சங்க காலத்திலிருந்து
தமிழர் தோற்றுவித்த
சங்கங்கள் பற்றிய
ஒரு சுருக்கமான பார்வையை
ஆசிரியர் இந்நூலில்
செலுத்தியுள்ளார்.
இம்மூன்று சங்கங்களின் பின்னர்
நாலாவதாக அமைந்த
யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம்
பற்றிய ஆய்வே
இந்நூலின் நோக்காயுள்ளது.
யாழ்ப்பாண மன்னர்கள்
13ஆம் நூற்றாண்டிலே நிறுவிய
தமிழ்ச் சங்கம் பற்றிக் கிடைக்கும்
பெருந்தொகையான
தகவல்களை ஆசிரியர்
இந்நூலிலே தருகிறார்.
அளவு சிறியதாயிருப்பினும் காரம்
பெரியதாயுள்ளது.

புராசர்யர் அ.சண்முகதாஸ்

ISBN 978-955-8354-57-5

9 789558 354575